

EMPERYALİZME
VE
OLİGARŞİYE
KARŞI

Sayı : 19/21 Kasım 1975/500 Kuruş

DEVİRİMCİ GENÇLİK

DEV-GENÇ'in
şanlı
mücadele bayrağı
daha yükseklerle!

DEV-GENÇ EMEKÇİ HALKIMIZA MALOLMUŞTUR

* Dev-Genç ismi yasaklanamaz!

Oligarşinin CHP hükümeti eliyle sürdürdüğü, emekçi halkımızı ve devrimci gençliği örgütsüz ve savunmasız bırakmaya yönelik saldırıları devam ediyor. Pek çok DEV-GENÇ üyesi dernek, adları DEV-GENÇ olduğu için kapatılıyor.

DEV-GENÇ ismi, 1969'dan günümüze kadar gençliğin emperyalizme ve faşist saldırılara karşı isyanının simgesi olmuştur. DEV-GENÇ, yıllardır süren militan mücadelesiyle emekçi halkımıza mal olmuştur. Bu durum egemen sınıfların yüreğine korku salmaktadır. Bu yüzden azgınca DEV-GENÇ ismine saldırmaktadırlar.

DEV-GENÇ ismini kullandığı gerekçesiyle kapatılan DEV-GENÇ üyesi Cihanbeyli Dev-Genç konuyla ilgili olarak Danıştaya dava açmıştır.

Hiçbir saldırı DEV-GENÇ'in her geçen gün güçlenmesini, yayılmasını, engelleyemeyecektir.

Not: Aynı gerekçeyle kapatılan veya kapatılmak istenen, Kısa adı DEV-GENÇ olan dernekler CİHANBEYLİ DEV-GENÇ örneğinde olduğu gibi Danıştay'a dava açmak için DEV-GENÇ genel merkezine başvurusunlar.

Dev-Genç Merkez Yürütme Kurulu Ankara'da toplandı

DEV-GENÇ MYK 3-4-5 Kasım tarihleri arasında toplandı. Toplantıda gençlik mücadelesine yeni bir yön verilmesi, Eğitim Enstitüleri sorunları tartışıldı. Ve 3 Kasım günü Ankara'da 30'a yakın Eğitim Enstitüsünden gelen gençlik temsilcisiyle yapılan toplantının sonuçları değerlendirildi. Bu sonuçların bir rapor haline getirilmesi kararlaştırıldı. Bölge örgütlenmeleri ve gençliğin faşizme karşı mücadelesinin bugünkü durumu konularında somut kararlar alındı. Ayrıca örgütlenme konusunda görev bölüşümüne gidildi.

ANKARA DEV-GENÇ, "CUMHURİYET GAZETESİNİ 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İHTAR BOYKOTU"NU BAŞARIYLA SÜRDÜRDÜ

"Cumhuriyet Gazetesini 15 günlük devrimci ihbar boykotunu" devrimci çalışmanın bir parçası olarak ele alan ANKARA DEV-GENÇ militanları boykot süresi boyunca, boykotun önemini halkımıza kavratmak için ve anti-faşist uyanıklığını canlı tutmak amacıyla, bütün gazete bayileri ile konuşarak, kahve toplantılarıyla bölgelerde tek tek Cumhuriyet abonelerinin, ilerci, demokratların evlerini dolaşarak yoğun bir çalışmanın içerisinde girdi. Devrimci Yol özel sayısını ve boykotla ilgili bildirileri yoğun bir şekilde dağıtan ANKARA DEV-GENÇ, tüm ilerci, yurtsever ve demokratların boykota katılmalarında etkili oldu. Bir çok gazete bayii her günün akşamı Cumhuriyet Gazetesi isteyenlere boykotun nedenini anlatan bildirilerden verirken, bir çok abonman da aboneliklerini iptal ettirerek kampanyaya katıldı. Elbette, Cumhuriyet Gazetesi sorumluları, ANKARA DEV-GENÇ'in bu çabalarını da karalamaya çalıştı. Ama, bu konuda tek başına kaldı ve emekçi halklarımızdan yana tavrı alan her dürüst insanın gördüğü gibi Ankara halkı da, bir yanda ANKARA DEV-GENÇ'in sorumlu çabalarının haklılığı ve doğruluğunu, öte yanda Cumhuriyet Gazetesinin sorumsuz davranışlarını gördü ve kınadı.

DUYURU

Bütün DEV-GENÇ örgütleri, sempatanları ve militanları bölgelerindeki gençliğin mücadelesini haberlerini-deneylerini ve gençliğin örgütlenmesi ile ilgili yazı ve eleştirilerini PK 383'e yollamalıdır.

DEV-GENÇ GENEL MERKEZİNİN ADRESİ DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. YENİ ADRES: SÜMER SOK. 20/15 KIZILAY-ANKARA

ECEVİT'İN DEV-GENÇ'E SALDIRILARI BOŞA ÇIKARILACAKTIR!

"..Bunların arasında şiddet eylemi bakımından ön planda görülenlerden THKP Türk Halk Kurtuluş Partisi (böyle ilginç isimleri var) bunu sayabilirim. DEV-GENÇ'i sayabilirim, H.Kurtuluş'u THKO sayabilirim, çoğu illegal bazı kuruluşları ve fraksiyonları sayabilirim."

Ecevit'in Olağanüstü Kurultay Konuşması'ndan

Dev-Genç Ecevit'e protesto telgrafı çekti

SAYIN BÜLENT ECEVİT BAŞBAKAN ANKARA

CHP Olağanüstü Kurultayı vesilesiyle, genel olarak devrimcileri, özel olarak gençliğin merkezi kitle örgütü DEV-GENÇ'i "anarşik olayların" sorumlusu ve illegal bir örgüt konumunda göstermeye çalışan konuşmanız devrimci gençlik saflarında tepkiyle karşılanmıştır. Bu tavrınızı protesto ederiz.

DEV-GENÇ Genel Başkanı Yasin Ketenoğlu

Demokratik kuruluşların basın açıklaması

TMMOB, TÖB-DER, TUM-DER, TÜTED, HALKEVLERİ, DEV-GENÇ GENEL BAŞKANLARI, 8.11.1978 GÜNÜ BASINA YAPTIKLARI AÇIKLAMADA, SİYASAL İKTİDARCA KİTLE ÖRGÜTLERİNE YÖNELTİLEN BASKILARI KINADILAR

Ülkemizde faşist güçler, emekçi halka karşı acımasız bir yoketme ve yıldırma savaşına girmişlerdir. Emekçi halkımız bu saldırılara karşı işyerlerinde, okullarda, semtlerde-yığıtçe direnmektedir.

Tüm saldırıların kaynaklandığı noktanın gizli, açık faşist örgütler olduğu apaçıkken, iktidar çevreleri bu gerçeğe gözlerini kapatmaktadırlar. İktidarın "aşırı sağa da - aşırı sola da karşıyız" mantığı, faşizme karşı mücadele hedefini ve cinayetlerin, katliamların, esas sorumlusunun faşist çeteler olduğunu kitlelerden gizlemektedir. Bu anlayış, saldırılarla saldırıya uğrayıp kendini savunana eşit düzeyde suçlu gören anlayıştır.

Muhalefetteyken iktidara geldiklerinde "demokratik hak ve özgürlükleri" geliştireceklerini, söyleyen iktidar çevreleri, bugün, söylediklerinin tam tersine, demokratik hakları kısmaya hazırlanmışlardır. İktidar yöneticileri "terörizm" karşı mücadele gerekçesiyle, demokratik güçlere yönelik yeni baskı yasalarını yasallaştıracaklarını söylemektedirler. Bazı iktidar sorumluları, "terörizmden" sorumlu olarak DEV-GENÇ'i, TÖB-DER'i, TUM-DER'i göstermekte, emekçi halkın demokratik örgütleri olan bu örgütleri, faşist örgütlerle bir tutmaktadırlar. Yasal derneklerle, gizli-açık faşist örgütleri bir tutmak, emekçi halka karşı tavrı almaktır. Emekçi halkın kitlesel demokratik örgütleri olan örgütlerimiz bu baskılara karşı olduklarını ve gündeme getirilecek olan her türlü anti-demokratik uygulamaya karşı mücadele edeceklerini kamuoyuna duyurur.

22 Gençlik örgütü Ecevit'in Dev-Genç'e saldırısını kınadı

BASINA AÇIKLAMA

GENÇLİK, EGEMEN SINIFLARIN CHP ELİYLE DEV-GENÇ'E YÖNELTİĞİ SALDIRILARI GÖĞÜSLEYECEK, BERTARAF EDECEKTİR

CHP olağanüstü kurultayında Ecevit'in DEV-GENÇ'i ülkemizdeki saldırıların sorumlusu ve illegal bir örgüt olarak göstermeye çalışan konuşması gençlik saflarında tepkiyle karşılanmıştır. Gençlik, yıllardır yürüttüğü faşist saldırılara karşı savunma mücadelesinde kendisini yöneten merkezi kitle örgütü DEV-GENÇ'e saldırılarına şunları sormaktadır.

DEV-GENÇ hangi saldırıların sorumlusudur? DEV-GENÇ hangi savcıyı, öğretmeni, ilim adamını öldürmüştür? DEV-GENÇ nerede kahvelere, otobüslere, topluluklara silahlı ve bombalı saldırılar düzenlemiştir?

Hayır, DEV-GENÇ bunların hiçbirini yapmamıştır, bunların tümünü faşist cinayet şebekeleri tezgahlamıştır! Nasıl ki bir Doğan Öz, bir Bedri Karafakioğlu'nun kendini savunması suç olarak gösterilemezse, DEV-GENÇ'i de kimse kendini savunduğu için suçlayamaz.

Gençlik, DEV-GENÇ'e sahip çıkacaktır ve merkezi örgütüne yönelecek saldırıları göğüsleyecek bertaraf edecektir.

22 Gençlik Örgütü

Dev-Genç TRT'den cevap hakkı istedi

Ecevit'in CHP kurultayında yaptığı konuşmasında DEV-GENÇ'i saldırıların sorumlusu olarak göstermiş, örgütümüzü eli kanlı faşist saldırılarıyla aynı kefeye koymuş, ayrıca illegal bir örgüt olduğumuzu iddia etmiştir.

Faşist güçlerin CHP eliyle örgütümüze karşı yönelttiği saldırıların bir parçası olarak değerlendirdiğimiz demeteki iddiaların asılsızlığı dost-düşman herkes tarafından bilinmektedir.

Yine de biz bu gerçeği TRT'den kamuoyuna açıklayabilmek için yasal hakkımızı kullanarak TRT Yönetim Kurulundan cevap hakkı talep ediyor, ayrıca mahkemeye dava açıyoruz.

Bu konuda girişim ve başvurularımızın çok kısa bir sürede sonuçlanacağını kamuoyuna duyururuz.

DEV-GENÇ Genel Başkanı Yasin Ketenoğlu

HİÇBİR BASKI VE TEHDİT DEVİRİMCİ GENÇLİĞİ EMEKCİ HALKLARIMIZIN DEVİRİMCİ YOLUNDAN DÖNDÜREMEZ!

BİR avuç sömürücü azınlık tarafından oluşan egemen sınıflar halk yığınlarının boyunduruk altında yaşamaktan hoşnutsuz hale geldiği, "huysuzlanmaya" başladığı dönemlerde daha çok zailleşirler. İşte bu gibi, egemen sınıfların saltanatlarının sallanmaya başladığı dönemler aynı zamanda gençliğin zulme ve sömürüye karşı mücadele bayrağını yükselttiği dönemlerdir. Bütün dünya halklarının kurtuluş mücadeleleri tarihi, gençliğin emekçi halklarıyla birlikte yarattığı mücadele destanlarıyla doludur.

İşte bu yüzden tarihte, bütün egemen sınıf iktidarlarının, gençliği kendileri için tehlikeli bir düşman olarak seçtikleri bilinen bir gerçektir. Kendi saltanatlarını güvence altına almak isteyenler daima gençliğin "siyasetle uğraşmasından" çekinmişlerdir. Başarabilirlerse gençliği okullarıyla-dersleriyle uğraşmaya, "geleceklerini garanti altına almak için" çalışmaya, ya da eğlen-ceyle-futbolla-gezip-tozmakla "gençliklerini yaşama-ya"(!) yöneltmek isterler. "Okullara siyaset girmeme-li"dir! Bunu başaramazlarsa; gençliği yozlaştıramaz-larsa o zaman da zulme ve baskıya başvururlar. Özgür-lükleri kısıtlamaya yönelirler. Sınıflarında uslu durma-yanları hapisanelere (ya da mezara!) göndermeye ça-lışırılar...

Ama gene tarih, gençliği bu şekilde karşısına alarak zulmetmeye yönelen iktidarların, daima ve mutlaka yıkılmaya mahkum olduğunu sayısız örnekleriyle doludur...

Egemen güçlerin, emekçi halklarımıza karşı acımasız bir yoketme ve sindirme savaşını sürdürdüğü, faşist güçlerin, emekçi halklarımızın yanbaşında yer alan ve korkusuzca mücadeleye atılan gençliğe karşı acı-masız katliamlar tertiplediği; ve kendisini halktan ya-na ilan etmiş bir hükümetin okullarda siyaseti yasak-lama yoluyla barış(!) getirmeye çalıştığı ve daha önemlisi halkçı geçinen bir başbakanın halkımızın kopmaz bir parçası haline gelmiş olan gençliğe ve onun destanlaşmış örgütü DEV-GENÇ'e sıkıyönetim mahkemelerinin karar ilanlarının ağızyla saldırmaya cüret ettiği bir dönemde, bu tarihi gerçekleri hatırlat-mak yersiz olmasa gerekir...

EVET, hükümetin son günlerde gittikçe belir-ginleşen gerici politikalarından ve Ecevit'in CHP küçük kurultayındaki konuşmasından söz ediyoruz.

Küçük kurultaydaki konuşmasında, bir yandan em-peryalist çevrelere ve faşist güçlere karşı cılız çıkışlar yaparak tabandaki tepkileri basturmaya çalışan Ece-vit, bir yandan da uzun süredir adım adım geliştirdiği sağ politikalarını tabanına benimsetmek ve bu doğru-ltuda geliştireceği yeni baskı politikalarının "gerekli-liğine" tabanını ikna etmek için çalışmaktan da geri durmamıştır. İşte bu amaçla ülkemizde yaşanan olay-ları çarpıtarak sunmuş; DEV-GENÇ'i "anarşi ve terör olaylarının sorumlularının bir tarafı" olarak gösterme-ye, DEV-GENÇ'i illegal bir örgüt olarak tanıtmaya ça-lışmıştır. Böylece hem CHP tabanındaki geniş emekçi kesimlerin bu "illegal" örgütten uzak tutulması, hem de hükümetin gündeme getirmeye başladığı baskı politikalarının turmandırılarak, yeni (ve uygarca!) "balyoz hareketleri"nin gündeme getirilmesi halinde, hükümetin bu terörist eylemlerini tabanın onaylaması (ya da fazla tepki göstermemesi) temin edilmeye ça-lışılacaktır.

Bunda başarı sağlayabilecekleri şüphelidir. DEV-GENÇ ve devrimci gençlik on yıllardır faşizme ve emperyalizme karşı yürüttüğü mücadeleleriyle halkı-mızın kurtuluş mücadelesinin kopmaz bir parçası ha-line gelmiştir. Emekçi halklarımız kimin ülkemizin ba-ğımsızlığı için on yıllardır yığıtçe bir mücadele verdi-ğini, kimin bugün azgın faşist çetelerin kudurmuş sal-dırıları karşısına aşılmaz bir kale gibi dikilerek, faşist köpeklerin yüreğine korku saldırdığını çok iyi biliyor. Ecevit'in küçük kurultayda konuşurken, emperyalist ve faşist güçlere karşı söylediği cılız sözler bile teza-hüratla karşılanırken, devrimcilere ve DEV-GENÇ'e karşı kullandığı sözlerin tam bir suskunlukla karşı-lanması anlamsız olmasa gerekir.

AMA, öyle anlaşılmaktadır ki, (bazı "solcu" ve "ilerici" bayların da yardımına rağmen haklılı-ğını kendi tabanlarına anlatmakta zorluk çek-seler bile Ecevit hükümeti, giderek artan bir şekilde

sağ politikalarını yoğunlaştıracak ve iktidarda kalabil-menin yolunu egemen güçlere bu yolla yeni teminat-lar vermekte arayacaktır. Nitekim, bu doğrultuda AP ile işbirliği yaparak, yeni baskı yasaları getiriyor. Dev-rimci güçler üzerindeki gerici uygulamalar artırılıyor. Şimdilerde, 12 Mart dönemlerini andıracak şekilde "anarşist avlama" operasyonları çoğalmaya başlamış-tır.

Bu doğrultuda yapacakları her şeyin, devrimci güçlere karşı girişecekleri her uygulamanın, faşizme karşı hal-kımızın direnme güçlerine karşı bir darbe indirmek-ten; ve bu şekilde faşist güçlere yardım etmekten baş-ka birşey olmadığı çok iyi bilinmelidir.

Elbetteki, hükümetin ve Ecevit'in tutumu bir yanıyla da kendi geleceğiyle de ilgilidir. Eğer faşizme karşı halkımızın devrimci direnme güçlerine ve onun en önemli parçalarından biri olan devrimci gençliğe sal-dırıları düzenleyerek, egemen sınıfların huzurunu sağ-lamaya talip oluyorsa, bu tercihin kaçınılmaz sonuç-larına da talip olduğunun farkında olmalıdır.

ELBETTEKİ, hiçbir baskı, hiçbir zulüm ve teh-dit, Devrimci Gençliği emekçi halklarımızın kurtuluşuna giden Devrimci Yolundan dön-dürmeye yetmeyecektir.

Dahası, eğer halkımıza karşı faşist güçlerin saldırıları daha da artacaksa, DEV-GENÇ'in şanlı mücadele bay-rağı daha da yükseklerde dalgalanacak demektir.

Halkımızın faşist güçlere karşı sürdürdüğü bu acımasız ölüm kalım savaşında, daha güçlü ve daha etkili ey-lemler için ve bu doğrultuda daha güçlü örgütlenmeler için, Devrimci Gençlik büyük bir coşkuyla ileri atıla-cak demektir.

EMPERYALİZME
VE
OLIGARŞİYE
KARŞI **DEVİRİMCİ
GENÇLİK**

DEV-GENÇ'in Eğitim Enstitüleri ile ilgili toplantısı yapıldı

Dev-Genç Merkez Yürütme Kurulu 3 Kasım 1978 günü 30 eğitim enstitüsinden Devrimci Gençlik temsilcisiyle Ankara'da bir toplantı düzenledi.

Toplantı eğitim enstitülerinde son 8 aydır yürütülen mücadele konusunda tüm eğitim enstitüleri temsilcilerinin ve merkezi olarak da Dev-Genç'in bilgilendirilmesini sağlamak; ve Dev-Genç'in ülke çapında eğitim enstitülerinde yürütülen mücadeledeki merkezi önderliğinin taşıdığı eksiklikleri belirleyerek bu eksiklikleri aşmak doğrultusunda öneriler oluşturulmasını amaçlıyordu.

Toplantıya; İstanbul Atatürk, Tekirdağ, Edirne, Balıkesir Necatibey, Balıkesir Savaştepe, Bursa, Rize, Eskişehir, Zongul-

dak Bartın, Bolu, Kastamonu, Sivas, Denizli, Aydın Ortaklar, Muğla, İzmir Buca, Uşak, Nazilli, Antalya Aksu, Burdur, Giresun, Perşembe, Trabzon Fatih, Hatay, Adana, Amasya, Yozgat, Niğde, Ankara Gazi Eğitim Enstitülerinden Devrimci Gençlik temsilcileri katıldılar.

Toplantının amacı doğrultusunda tüm temsilciler okullarındaki mücadelenin kısa bir özeti yapılarak karşı karşıya bulundukları sorunları dile getirdiler. Mücadelelerinden çıkardıkları deneyleri aktardılar. Dev-Genç'in eğitim enstitülerine ilişkin merkezi politikasını tartışarak öneriler getirdiler.

Toplantıda anlatılanların ışığında eğitim enstitülerindeki mücadelenin genel durumu ve karşılaşılan sorunları şöyle özetleyebiliriz:

MC döneminde faşist işgal altına sokulmuş eğitim enstitüleri büyük çoğunlukla faşist işgalden kurtarılmıştır. Hemen hemen işgalin kırıldığı tüm eğitim enstitülerinde mücadele Dev-Genç'in önderliğinde yükseltilmiş ve bugünkü boyutlara varılmıştır. Faşist işgalin kırıldığı okullarda birkaç istisna hariç tümünden faşistler atılmış, okula alınmamaktadır. Eğitim Enstitülerinde Dev-Genç'in önderliğinde yükseltilen anti-faşist mücadele okulun bulunduğu şehirdeki mücadelenin ivmesini artırmış, faşistlerin etkinliklerinin kırılmasında da önemli rol oynamıştır. Hatta MC döneminde bazı şehirlerde yalnızca eğitim enstitülerinde tutunabilen faşistler bu mevzileri de kaybedince şehri tümünden terketmek ya da iyice sınımek zorunda kalmışlardır; Rize, Kars, Perşembe bunlara bir örnek sayılabilir.

Eğitim enstitülerinde Dev-Genç'in yürüttüğü faşist işgalleri kırma mücadelesinde en önemli engellerden birini CHP ve onun politikasını uygulamaya çalıştığı okul yönetimleri oluşturmuş hala da birçok yerde oluşturmaktadır. Okul yönetimlerinin büyük bir kısmı CHP hükümetince CHP'li ya da revizyonistlerden oluşturulmuş, hatta gerici bile görevlendirilmiştir.

Bu yönetimler "yasalar" dışına çıkarak adına Dev-Genç'in yükselttiği işgalleri kırma mücadelesine omuz vereceğine onu engellemeye çalışmıştır.

Kayıtlarda Dev-Genç'ilerin yaygın kayıt yapımı birçok eğitim enstitüsünde "yasa" gerekçesiyle engellenmiş revizyonist yönetimlerce IGD'li, TİP'li, vb. öğrencilerin yaygın olarak kaydı yapılmıştır.

Keza faşistlerin okuldan atılıp derslere alınmamasına, CHP'li ve revizyonist yönetimler karşı çıkmış, "faşistlerin de okuma hakkı" olduğunu söyleyerek Devrimci Gençliğin mücadelesine ayak bağı olmaya çalışmışlardır. Yer yer yönetimler bu gerici tutumla da yetinmeyerek faşist işgali kırma mücadelesi veren Devrimci Gençliğin ileri unsurlarını "öğrenim özgürlüğünü engelliyor" diye sürgün, vb. disiplin cezalarına çarptırmışlardır.

CHP'nin gündeme getirdiği uygulamalar bununla da kalmamış, eğitim enstitülerindeki mücadeleyi pasifize edip kendi kontrol altına almak için; bu okullarda Devrimci Öğretmenlere görev vermemiş, görev verilenleri ise gerekçesiz yer yer sürgün etmiştir. CHP mücadelenin boyutlarının yükseldiği ve faşistlerin etkinliklerinin kırılmaya başladığı eğitim enstitülerini kapatarak faşistlere hizmet etmiş ve etmektedir.

Daha da ötesi Gazi Eğitim Enstitüsü, vb. gibi güçlü anti-faşist geleneği ve potansiyeli olan eğitim enstitülerini "olay çıkar" korkusuyla açmayarak faşistlere cesaret vermiştir.

CHP'nin eğitim enstitülerindeki mücadeleyi pasifize ederek kontrol altına alma çabaları yönetim eliyle öğrenci kesiminde de revizyonistleri güçlendirme çabalarıyla bütünleşince faşist işgalleri kırma mücadelesinde Devrimci Gençliğin önündeki görevleri daha da karmaşıkmıştır.

Fakat geçtiğimiz 8-10 aylık dönem boyunca tüm bu olumsuzluklara karşın Devrimci Gençlik bu karmaşık görevlerin üstesinden gelmeyi başarmıştır. Dev-Genç'in merkezi önderliğinde tek tek birimler

de Devrimci Gençliğin yükselttiği mücadele birçok okulda faşist işgalin kırılması ve okuldan faşistlerin atılmasını getirmiştir. CHP'nin eğitim enstitüleri politikasının teşhiri ve birimlerde revizyonist veya CHP'li idarelerin gerici tutumlarının boşa çıkarılmasıyla okullardaki mücadele kalıcı başarılar kazanmıştır. Dev-Genç'in doğru siyasi önderliğinde yürütülen bu mücadeleyle CHP eliyle palazlandırılmak istenen revizyonistler (IGD, TİP, KSD gibi) her zaman olduğu gibi tecrit edilmişlerdir. Bugün revizyonist, oportünist grupların tümü birkaç eğitim enstitüsü hariç tüm okullarda hiçbir etkinliği olmayan grupçuklar durumundadırlar.

Dev-Genç'in eğitim enstitüleri sorununu bir bütün olarak kamuoyuna mal etmede eksik kalması, merkezi koordinasyonunu tam olarak sağlayamaması, bilgi aktarma ve iletişim eksikliği ayrıca tek tek illerde eğitim enstitülerinde yürütülen mücadelenin eksiklikleri —ki okuldaki mücadelenin şehirdeki mücadeleyle bütünleştirelemeyiş, taşra kentlerinin kamuoyu oluşturmada taşıdığı dezavantajların aşılmasını, vb.— Devrimci Gençliğin bu mücadeleyi daha ileri boyutlara varmasını engellemiş, kalıcı başarılarını sınırlandırmıştır.

Eğitim enstitülerinin bu genel durum değerlendirmesinin önümüze koyduğu son durumu ve görevlerimizi sonuç olarak özetlersek:

Eğitim enstitüleri sorunu kamuoyunda güncelliğini korumaktadır. Kaldı ki CHP tarafından hala bazı eğitim enstitülerini kapalı tutulmakta, hatta "yoğun olaylara sahne olabileceği" kuşkusuyla dağıtılması düşünülmektedir. Kapalı tutulan bazı eğitim enstitüleri ise belli aralıklarla sınıf sınıf öğretime açılmak istenmektedir.

Ayrıca açık olan eğitim enstitülerinin çok az da olsa bazıları ya faşistlerin etkinliğindedir ya da faşistler okuldan henüz atılmamıştır.

Devrimci Gençlik eğitim enstitülerinin kapalı tutulması ya da dağıtılmasına kesinlikle müsaade etmeyecek, belli aralıklarla sınıf sınıf öğretime karşı çıkacaktır.

Kapalı tutulan, dağıtılmak istenen eğitim enstitülerini öğrenime açtırmak faşistlerin etkin olduğu okullarda etkinliklerini kırmak için Dev-Genç ülke çapında merkezi ve örgütlü mücadelesini yükseltecektir. Tespit edilen öneriler ışığında merkezi örgütlülüğünü tahkim ederek eğitim enstitüleriyle arasındaki koordinasyonu sağlayacak, bu mücadeledeki eksikliklerini aşacaktır.

Dev-Genç; eğitim enstitülerindeki mücadeleyi Devrimci Gençliğin anti-faşist mücadelesinin en önemli parçalarından biri olarak görmektedir ve Devrimci Gençlik temsilcilerinin getirdikleri öneriler ışığında eğitim enstitülerinin mevcut sorunlarını çözmek ve eğitim enstitülerinin mücadelesini kamuoyuna mal etme doğrultusunda bir çabanın içinde olacaktır.

Bu çabaların bir ön adımı olarak bölgelerde sık sık toplantılar yapılacak, eğitim enstitülerindeki mücadeleyi anlatan bir rapor düzenlenecek ayrıca merkezi bir eylem programı oluşturulacaktır.

Dev-Genç bu çabalarıyla ülkemiz gençliğinin merkezi yığınsal örgütü olarak eğitim enstitülerindeki anti-faşist mücadelede üstlendiği sorumlulukları din olduğu gibi bugün de onurla yerine getirecektir.

Ankara Dev-Genç'in Gazi Eğitim'in açılması ile ilgili yürüttüğü kampanya sonuçlandı

Gazi Eğitim Enstitüsünün açılması için Ankara DEV-GENÇ bir kampanya açtı. Kampanya korsa mitinglerle, Zafer pasajının önünde Gazinin temsili bir şekilde öğrenime açılmasıyla, görüşmelerle, basın açıklamaları, bildiri ve yazımlarla başarılı bir biçimde sürdürüldü. Bu arada Gazi Eğitim'in 15 Kasım'da öğrenime açılacağı MEB tarafından ilan edildi. Gazi Eğitim'in açılması Beşevler bölgesinde yürütülen anti-faşist mücadeleye güç katacaktır.

Bu arada karşı çıkılması gereken bir uygulama da Gazi'nin parça parça öğrenime açılmasıdır. Öğrenimin sınıflara göre aralıklarla başlatılması, anti-faşist potansiyeli dağıtmayı amaçlamaktadır. Çünkü bu durum olsa olsa üçüncü sınıflarda bulunan faşistlere güç verecektir. Ankara DEV-GENÇ Gazi Eğitim'in açılması ile ilgili yürüttüğü bu kampanyadan somut bir sonuç almıştır. Önümüzdeki dönemde, faşistlere yarayan eğitimin parça parça başlatılması uygulamasına karşı da mücadelesini yürütecektir. Ve yine daha önceleri de olduğu gibi Gazi'nin açılması yine ertelenirse, bu uygulama, karşısında Ankara DEV-GENÇ önderliğindeki 15 bin Gazi Eğitim öğrencisini bulacaktır.

GAZİ EĞİTİM'İN PARÇA PARÇA AÇILMASINA HAYIR!

GAZİ'NİN TAMAMI BİRLİKTE AÇILMALIDIR!

BEŞEVLER'DE FAŞİST İŞGALİ KIRACAĞIZ!

DEV-GENÇ' ten haberler

Erzin'de gençliğin örgütlenmesi

Biz Erzin'li devrimciler olarak Erzin'de Devrimci Hareketimizi tüm engellemelere rağmen örgütlemeye çalışıyoruz. Bundan bir süre önce Devrimci Yol siyasetinin savunucularının çok az olduğu Erzin'de Halkın Kurtuluşu siyaseti etkindi. Fakat bu arkadaşların yanlış tutumları karşısında faşistler daha önce etkinliklerinin olmadığı Erzin'de önemli ölçüde geliştiler. Bu durum karşısında biz Devrimci Yol sempatizanları olarak Dört Yol'dan arkadaşlarla ilişki kurduk, önemli ölçüde geliştik. Halkın Kurtuluşu oportünistleri Erzin'de afişlemesini yaptığımız Nizamettin Orhangazi arkadaşın afişlerini yırttılar ve gerekçe olarak da kendilerinin afişlerinin üzerine yapıştıklarını getirdiler. Bu gerekçe sudan ve yalan bir gerekçe olduğundan biz kitlelere gerekli açıklamaları yaptık. Halkın Kurtuluşu siyasetinin kalesi olarak bilinen Erzin'de gençliğin örgütlenmesi hızla gelişmektedir.

Erzin'den bir grup DEV-GENÇ'li

Erzurum'da devrimci mücadele sürecek!

Bugünlerde Erzurum Atatürk Üniversitesinin çeşitli fakültelerinde okuyan 500'e yakın "devrimci" arkadaş çeşitli üniversite ve yüksek okullara nakil yaptırmışlar ya da yaptırmaya çalışmaktalar. Bu durum kendilerince her ne kadar birçok "haklı" nedenlere dayansa da; Erzurum'daki devrimci mücadelenin geleceği ile yakından ilgili, bir yerde devrimci mücadelenin kaderini tayin edebilecek nitelikte yanlış bir olaydır.

Bugüne kadar Erzurum'da devrimci hareket, çok zor olan mücadele koşullarına karşın, gücünün yettiği oranda yalnızca Üniversite'de değil, çeşitli alanlarda anti-faşist mücadeleyi yürütmeye çalışmıştır. Bugünden sonra da yürütmeye devam edecektir. Mücadelenin ivmesinin yükseldiği

dönemlerde bile devrimcilere kara çalmaktan başka birşey yapmayan, devrimci mücadele içerisinde hemen hiç yerleri olmayan; çeşitli oportünist-revizyonist siyasetler bugün de mücadeleden kaçmanın yollarını arıyorlar. Gerçi bu arkadaşlardan Erzurum'da devrimci mücadele içerisinde yer almalarını beklemek iyimserlik olur. Ama Erzurum'un kötü bir propagandasını (hem de soldan!) yapmaya kalkışmaktalar. Kendileri gittikleri gibi birçok samimi unsuru da peşlerinden çekmeye çalışmaktalar. Bu oldukça tehlikeli bir durumdur. Şimdi devrimcilerden başka herkes nakille uğraşmaktadır. Kimileri de Erzurum'da faşistlerin gücünü gözlerinde aşırı bir şekilde abartarak memleketlerinin yolunu tutmaktalar.

"Erzurum'da mücadele alanları ve şartlarının kalmadığı"nı, "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin olmadığı"nı, vb. gibi nedenleri ileri sürerek, çareyi kaçmakta bulan, Erzurum'u Türkiye genelinden soyutlayarak, Türkiye'de olup bitenlerden habersiz (ya da ilgisiz), küçük burjuvaca düşüncelerle dolu bu kafaların aslında gittikleri yerlerde de yapacakları fazla birşey yoktur. Zor şartlarda mücadeleden kaçanların yeri "kolay" şartlarda küçük burjuva hayallerle dolu pislik çukurundan başka bir yer değildir.

Bu kişiler mücadeleden kaçmalarını meşrulaştırmak ve kendilerini haklı göstermek için gittikleri yerlerde "Erzurum'da devrimci mücadelenin şartlarının kalmadığı"nı, "Erzurum'da devrimci olarak kimsenin kalmadığı"nı söyleyerek, duvar gazeteleri asarak ve Cumhuriyet gazetesinde yalan haberler yazdırarak utanmadan, yüzleri kızarmadan yaymaya kalkmaktalar. Erzurum'un anti propagandasını yaparak, bir kere daha burada mücadele eden devrimcilere çamur attılar.

Biz devrimciler olarak, Erzurum'da kalmamayı, mücadelenin sürdürülmesi gerektiğini defalarca vurguladık. Devrimci mücadele içerisinde yer alan unsurlar genellikle öğrenci arkadaşlar olduğundan, akademik mücadelenin devamını sağlamak için bir çok girişimde bulunduk. Devrimcilerin topluca kalabileceği bir yurt sağladık. Çeşitli alanlarda sürdürdüğümüz mücadelemizi de kesintiye uğratmadan yürütmeye çalıştık. Fakat işin kolayı bulunmuştu. Ne de olsa Üniversitelerarası Kurul başka yerlere nakil için tavsiye karar almıştı. Zaten "Erzurum'da mücadelenin yürütülmesinin de şartları yoktu"(!). Nakil olursa olur, olmazsa memleketin yolu açıktı. Yurda girmek için 50-60 arkadaşın başka kimse müracaat etmedi. Yani ne olursa olsun Erzurum'u terketmek niyetindeydiler ve öyle de yaptılar.

Bu arkadaşlar, bu tür tavırlarıyla, faşistlerin ekmeğine yağ sürmüşlerdir. Onların işini kolaylaştırmışlardır. Devrimci mücadeleye darbe vurarak, gelişmesine engel olmuşlar, bu anlamda da başışlanmayacak cinsten bir suç işlemişlerdir. Gittikleri yerlerde bu kişiler, devrimci arkadaşlar tarafından eleştirilmeli, devrimci mücadeleye kabul edilmemeli, görev verilmemelidir.

Biz devrimciler olarak, Erzurum'da devrimci mücadeleyi sürdürmeye kararlıyız. Bir kere daha ateşi ve ihaneti gördük. Kim ne yaparsa yapsın, ne sizlerin ihaneti, ne de faşistlerin terörü, Erzurum'da devrimcileri mücadeleye etmekten alıkoymayacaktır. Erzurum'da devrimci mücadele durmayacak, Devrimci Yol'da sürecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Erzurum Dev-G

Faşist teröre karşı savaşımız Rize'de yükseliyor

Rize yıllardır faşist işgal altında tutulmuş, faşistlerin denetiminin bütün kurumlarda artırılmış olduğu bir yapıya sahipti, bu faşist denetimin kırılması, Eğitim Enstitüsündeki faşistlerin atılması, dış bir mücadelenin ürünü olmuştur. Eğitim Enstitüsünden faşistlerin atılması okulun devrimcilerin eline geçip demokratik bir mevzi haline gelmesi oligarşiyi hiç memnun etmemişti. Oligarşi, Rize'deki devrimci mücadeleyi pasifize etmek, düzene karşı gelişen muhalefeti bastırmak için bazı demokratik kuruluşları ve Eğitim Enstitüsünü kapatma yöntemine başvurdu. Her defasında yoğun tepkiyle karşılaştı. Devrimci öğrencileri ve öğretmenleri kıyıma uğratmayı hedef seçti. Ankara ve Çankırı'dan gönderilen 150 faşist öğrencinin saldırısı üzerine yer yer yoğun olaylar gelişti. Faşistler her defasında püskürtüldü, her defasında gereken dersi aldılar.

Rize'deki devrimci hareketin hızla gelişmesinin yanı sıra revizyonistler ayak bağı teşkil etmeye başladılar. 14 Ekim'de Faşist Saldırıları ve Hayat Pahalılığını Protesto Mitinginin yapılması için 23 Eylül'de izin belgesi alınıp, bölgedeki demokratik kuruluşlara çağrı yapıldığı halde KSD 6 Ekim'de miting yapacağını öne sürdü. Bu faşist saldırının ve hayat pahalılığının alabil-

diğine arttığı dönemde halk güçlerinin parçalanmasına yönelik bir anlayıştır. Bu kendi siyasi varlığını Devrimci Hareketimize bağlayan bir anlayıştır. Bu kendi siyasetine güvenmemektir.

Ama tam bunların yanı sıra Devrimci Yol'un 21 Ekim'de güçlü bir anti-faşist gösteri düzenlemesi KSD'yi memnun etmedi. KSD'ciler, mitingin siyasi sonuçlarını kendi lehlerine çevirmek için "Faşist Teröre Karşı Savaşalım" sloganlarının yer aldığı afişlerini teker teker kapatmaya başladılar. Böylece, hem kitlelere doğru siyasi hedef gösteremeyişlerinin acizliğini sergilediler, hem de halk güçlerini bölmek istediler.

Ama şu unutulmamalıdır ki, sınıf mücadelesinin çarkları çok acı dönüyor. Devrimciler halk güçlerinin birliğini savunuyor. Halk güçlerinin parçalanmasını hedef alan anlayışlara amsızca karşı çıkıyor.

YAŞASIN HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

KAHROLSUN FAŞİZM,
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Rize'den bir grup
DEV-GENÇ'li

Dört Yol'da devrimci mücadele yükseliyor

Biz Dört Yol'lu devrimciler olarak bölgede devrimci çalışmaları doğru bir şekilde ele alarak hayata geçirmeye çalıştık. İlçemiz devrimci gençliği kitle örgütümüz Çukurova Dev-Genç şubesi Dört Yol Dev-Genç saflarında yoğun bir şekilde örgütlenmektedirler. Hemen her gün faşistlerle çatışmanın olduğu Dört Yol'da faşistler önemli ölçüde geriletmişlerdir. Dört Yol Lisesi Devrimcilerin etkinliğinde olan bir okul olduğu halde Halkın Kurtuluşu oportünistlerinin pasifist tavırları nedeniyle faşistler okula girebildiler ve sonuçta birçok olumsuz olaylar gelişti. Daha sonra faşistler hakettikleri dersi Dört Yol Lisesinde Devrimcilerden aldılar. Ticaret Lisesi ise geçen sene faşistlerin etkinliğinde olduğu halde bu sene Devrimciler dengeyi sağladılar, hatta belli ölçülerde etkinliklerini kabul ettirdiler. Faşistler bu gerilemeleri sonunda her tarafta yaptıkları gibi Dört Yol'da da kallesçe pusular kurarak Devrimciler üzerine saldırılar düzenlemeye başladılar. Bu saldırılarda Devrimci bir arkadaşımızın babası olan yurtsever Talip Erman'ı katlettiler. Bunun üzerine Dört Yol'da tüm anti-faşist kitlenin katıldığı bir korsan miting düzenlendi ve başarıyla sonuçlandı. Daha sonra Dört Yol DEV-GENÇ bir bildiri yayımlayarak faşist katillerin yüzünü bir kere daha açığa çıkar-

mıştır. Bütün Türkiye'de olduğu gibi devrimci hareketin güçlenmesi karşısında oportünistlerin genelde aldığı tavırlardan farksız olarak, Dört Yol'da da Halkın Kurtuluşu oportünistleri halk güçlerinin birleşmesi çıkırtkanlığı arkasında halk güçlerini bölmek için yoğun bir çaba gösterdiler. YDGD'nin kapatılmasından sonra bu kapatma olayını protesto ettiğimiz halde bu arkadaşlar Derneğimiz girişine "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganını yazdılar. Bir arkadaşımızın müdahale etmesi sonucunda "yazıyı silerseniz sizi vururuz" dediler. Biz de Devrimci Hareketimizin gerektirdiği şeyleri yapacağımızı ve bunun karşısında tavrimızı alacağımızı söyledik. Dört Yol'da tabanı kalmayan Halkın Kurtuluşu oportünistleri bu olay karşısında tecrit oldular.

DEVİRİM İÇİN TEK YOL
DEVİRİMCI YOL!

KAHROLSUN OLİGARŞİ!

FAŞİST KATLIAMLARIN HESABINI
SORACAĞIZ!

KAHROLSUN FAŞİZM
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Dört Yol DEV-GENÇ Yönetim Kurulu

Yönetmelik değişiklikleri ortaöğrenim gençliğinin devrimci mücadelesini engellemeyecektir!

Ecevit'in Milli Eğitim Bakanı ortaöğrenim yönetmeliklerini değiştirerek yeni bir baskı uygulamasına girişti. Resmi Gazetede yayınlanan ve okullarda gönderilen bu yönetmelige göre, görgü kurallarına uymayan(!), dersin akışını ve havasını bozan, saygısızlık yapan öğrenciler uyarıdan, uzaklaştırmaya kadar çeşitli cezalara çarptırılacaklar. Ortaöğrenim gençliğinin devrimci mücadelesini polis-jandarma baskısıyla, faşist terörle bastıramayan oligarşi şimdi yeni yöntemlere başvuruyor.

Eğitim, tarih boyunca egemen sınıfların baskı ve sömürü düzenlerini meşrulaştırmaya hizmet eden bir işlev görmüştür. Bu nedenle eğitimi sınıf mücadelesinden, toplumsal ilişkilerin aldığı şekilden ve "toplumun gelişmesinin belirli bir aşamasındaki ekonomik düzen"den soyutlayıp ayrı bir olgu olarak ele almak mümkün değildir. Günümüzde de oligarşi, eğitim, sınıf hakimiyet sistemini pekiştirmek, ekonomik ve siyasi iktidarının gereklerine uygun bir konumda tutmaya çaba harcamaktadır. Ancak eğitimin, ilerici-devrimci düşüncelerin yaygınlaşmasına da hizmet eden bir işlev görmeye başlaması karşısında oligarşi, yeni "önlemler" almak zorunda kalmıştır.

Ülkemizin bütün alanlarında olduğu gibi eğitim kurumlarında da sınıf mücadelesi bütün şiddeti ve karmaşıklığıyla sürmektedir. Eğitim kurumlarının yukarıdan aşağı faşistleştirilmek istenmesi karşısında öğrenciler, öğretmenler, veliler oldukça başarılı mücadele yürütmüşlerdir. Halen de yürütmektedirler. Ve bir çok okulda faşist işgaller kırılmış, öğrenci ve öğretmenler can güvenliklerini ve öğrenim özgürlüklerini bizzet kendi yarattıkları araçlarla ve örgütlenmelerle sağlamışlardır. Ecevit Hükümetinin ve onun buyrukçusu revizyonistlerin faşizmle uzlaşan politikalarına rağmen birçok okul Devrimci Gençliğin önderliğinde faşistlerden temizlenmiştir.

Faşist katillerle geniş öğrenci kitlesini aynı kefeye koyarak "kardeş kardeş geçinmelerini" isteyen Ecevit şimdi okulların devrimcileşmesini önlemek için yeni bir eğitim politikası geliştirmeye başlamıştır. Bütün okulların kapısına ve içine resmi güvenlik görevlisi yerleştiren Ecevit, öğrencilerin en küçük akademik taleplerine bile tahammül edememektedir. Egemen sınıflar şimdi okulları apolitik hale getirmek istemektedirler. Başka bir deyişle kışla eğitimi uygulamak amacındadırlar.

Okulların kışlaya çevrilmesinin son örneği disiplin yönetmeliklerinde yapılan değişikliklerdir. Zaten anti-demokratik olan bu yönetmelikler daha da anti-demokratik bir hale getirilmiştir. Oligarşi eğitim yoluyla gerçekleştiremediği davranış değişikliklerini disiplin, vb. yollarla gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Toplumsal muhalefeti pasifize etmenin okullardaki uygulamalarından birisi de budur.

Evet, öğrenciler bugün "memleketin yüksek çıkarları uğruna" disiplini edilmeye çalışılmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı eski disiplin yönetmeliklerinin günümüzün gereksinimlerine cevap vermediğini iddia ederek bunların "yetkinleşmesi" gerektiğini belirtmektedir. Doğrudur, devrimci öğretmen ve öğrenciler kararlı bir mücadele ile yönetmeliklerin anti-demokratik

maddelerini fiilen işlemez hale getirmişlerdir. Doğal olarak bu durum oligarşinin çıkarlarını zedelemiştir.

Yeni disiplin yönetmeliğine göre, "görgü kurallarına uymayan, devletin kolluk kuvvetlerine, idareci, öğretmen ve hizmetlilere saygısız davranan, çeşitli nedenlerle derse girmeyen, derslerin akışını ve düzenini bozan, afiş, pul, vb. yapıştıran, bildiri dağıtan, toplantı ve forum düzenleyen" öğrenciler her türlü cezaya çarptırılabilir.

Bu sayılanların çoğu soyut, gören ve istenen tarafa çekilebilir gerekçelerdir. Yani herhangi bir idareci kuravat takmayan, faşistlere "yan gözle" bakan, hazırolda durmayan bir öğrenciyi "görgü kurallarına" uymadığı gerekçesiyle okuldan attırabilir. Yine faşist saldırılara karşı yiğitçe direnen bir öğrenci, "devletin kolluk kuvvetlerine karşı gelmek" suçundan(!) tasdikname alabilir. Derste öğretmenine toplumsal konularda soru soran bir öğrenci "dersin akışını bozmak" suçundan okuldan uzaklaştırılabilir. Ve bu gerekçeler istenen her olay için kullanılabilir.

KIŞLA EĞİTİMİNE HAYIR!

Görüldüğü gibi son yönetmelik değişiklikleri ortaöğrenim gençliğinin devrimci mücadelesini bastırmak amacıyla gündeme getirilmiştir. Ecevit oligarşi adına okulları da teslim almaya çalışmaktadır. Öğrencilerin okuma özgürlüğünü sinsi yollarla ellerinden almaya çalışan Ecevit, herhalde bundan böyle okullarda devrimcilerin siyasi çalışma yapmasını, bildiri dağıtım afiş yapıştırmasını, forum ve toplantılar düzenlemesini engelleyeceğini hayal etmektedir.

Öteden beri okullara sadece kendi politikasının girmesini isteyen egemen sınıfların yeni baskı tedbirlerine karşı mücadele etmek devrimci bir görevdir. Ecevit'in eğitim politikasına en büyük desteği revizyonistlerin sağladığını da hesaba katarsak bu mücadelenin bugün ne kadar zorunlu olduğu kolayca anlaşılır.

Sınıf mücadelesini durdurmak nasıl mümkün değilse, okullarda devrimci düşüncelerin gelişmesini ve öğrencilerin emekçi halkın kurtuluş mücadelesine katılmasını durdurmak da mümkün değildir. Devrimciler olarak bu tür uygulamalara karşı en geniş kitleyi seferber etmek ve disiplinli hareketlerini, vb. uygulamaları fiilen işlemez hale getirmeliyiz. Okulları kışlaya çevirmek isteyen oligarşiye karşı öğretmen-öğrenci-veli ve hizmetlilerin devrimci eyleminin birliğini gerçekleştirmeliyiz.

Devrimciler olarak eğitim kurumlarındaki mücadelemizi faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleden ayırmadan ve bütün gençliği *Devrim İçin Eğitim* şiarı etrafında birleştirerek zaten sınırlı olan öğrenim özgürlüğümüzü gasb etmek isteyenlere karşı direnmeliyiz. Eğitim kurumlarındaki mücadelemizin temel eksenini ne olmalıdır?

"Okulu burjuvazinin sınıf hakimiyet sisteminin bir aracı halinden, bu hakimiyetin devrilmesinin ve toplumun sınıflara bölünüşünün tamamen ortadan kaldırılmasının bir aracı haline getirmek için çalışmalıdır. Biz eğitim alanındaki çalışmamızın burjuvaziye devrim mücadelesinin bir parçası olduğunu söylüyoruz. Biz açıkça ilan ediyoruz ki hayattan ve siyasetten ayrılmış bir eğitim yalan ve ikiye bölüktür." (Lenin).

Marmara Dev-Genç ve İstanbul'da gençliğin anti-faşist mücadelesi

Marmara Dev-Genç'in kurulmasını saflarımızda meydana gelen "askıcılık" olayı ile birlikte ele almak gerekir. Devrimci Hareketimiz içinde küçük burjuva hastalık ve eğilimlerin bazı kişilerde iyice belirginleşmesi ve bunların Devrimci Hareketle ilişkilerini "askıya" almalarından sonra, Devrimci Gençlik Hareketinin İstanbul'daki çalışmalarını üstlenen İstanbul DEV-GENÇ yöneticileri (çoğunlukla) askıcıların yanında yer almıştı. Bu durum İstanbul'da Devrimci Gençliği örgütsüzlük tehlikesiyle karşı karşıya getirmişti. İşte Marmara Dev-Genç bu dağınıklığa müdahale amacıyla kuruldu.

Bu gelişmeyi doğuran koşullar, dağınıklık ve başıbozukluğun dışında şunlar olmuştur:

Askıcılık olayından sonra İstanbul Dev-Genç yönetimi İstanbul Devrimci Gençliğinin mücadelesini yönlendiremez duruma düşmüştür. Bu durumu ortadan kaldırmak için bizler yönetime şu önerileri götürdük: Üye kayıtlarının başlatılmasını, okullarda İstanbul Dev-Genç tarafından önceden atanan komitelerin fesh edilip Dev-Genç'lilerin tümünün katılımıyla yapılacak seçimlerde yeni komitelerin oluşturulması, DEV-GENÇ'in tanınması; askıcılık olayının DEV-GENÇ sempatisanlarına kavratılabilmesi için bütün birimlerde tartışma toplantılarının düzenlenmesi, vb. Askıcı yönetim bütün bu önerilerimizi kabul etmedi. Daha ötesi, Türkiye çapındaki yüze yakın Devrimci Gençlik örgütlerinin katılımıyla oluşan DEV-GENÇ'e katılmayı reddettiler ve bir avuç kişiden oluşan ayrı bir dernek kurma yoluna gittiler. Bu halyle bir tekke olmaktan öteye gidemeyen, Devrimci Gençlik kitlelerini kucaklayamayan, onun mücadelesine önderlik edemeyen bir örgütte kalmak bizim için olumsuz bir tavır olacaktı.

Askıcılar, Elazığ ve Sivas için olduğu gibi İstanbul konusunda da yalan söylemektedirler. Devrimci Yol'un İstanbul'da "tükendiğini" kendilerinin ise her geçen gün "güçlendiklerini" anlatmaktadırlar!

Marmara Dev-Genç henüz işin başlangıcında olmasına rağmen şimdiden gençliğin önemli bir kesimini yönlendirmektedir. (Diğer kesimlerde askıcıların esamesinin okunmadığını uzun uzun anlatmaya gerek yok sanırız). Okullarla ilgili birkaç örnek vermek gerekirse.

Vatan Mühendisliğin komite seçimlerini Devrimci Gençlik kazanmıştır. Ve pratikte de anti-faşist mücadeleyi Devrimci Gençlik yönlendirmektedir. İTÜ'de ise, askıcıların yarattığı bulanıklık ortadan kaldırılmaya başlanmıştır. Önümüzdeki dönemin seçimleri ve gelişmeleri İTÜ'deki çalışmalarımızın bir değerlendirmesi olacaktır. Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde ve Beşiktaş'taki bir çok okulda mücadele eden yine bizim arkadaşlarımızdır.

Askıcıların İstanbul'daki bütün varlığı ah-bap ilişkileri çerçevesindeki, eski yönetim arkadaşlığından ve bunun çevresindeki unsurlardan ibarettir. Buna karşılık devrimci bir anlayışla sürdürdüğümüz çalışmalar sayesinde tüm okullarda Devrimci Gençliğin etkinliğini artıracığı ve gençliğin doğru devrimci önderliğe kavuşacağı kesindir.

Şunu da belirtelim ki, Devrimci Hareketimizin siyasi tespitlerinin hayata geçirilmesi konusunda İstanbul özelinde işin başında bulunuyoruz. Bu bölgede askıcılık olayının ortaya çıkışına dek bu konuda önemli sayılabilecek adımlar atıldığı söylenemez. Kalıcı çalışma yapılmıyış, kadroların eğitilmeyiş, anti-faşist mücadelenin okullara gidip-gelme şeklinde anlaşılması önceki dönemin en belirgin özellikleridir. Bunun doğal sonucu militanların tek yanlılığa düşmesi ve çok yönlü mücadelenin hayata geçirilemeyeceği olmuştur.

Eleştirdiğimiz bu konular aynı zamanda bugünkü görevlerimizi de belirlemektedir. Önümüzdeki dönem yapacağımız çalışmalar bu ve benzeri hataların aşılması doğrultusunda olacaktır.

Marmara DEV-GENÇ

ANILARI ÖNDERİMİZ YAŞAMLARI ONURUMUZ

Ali Türk faşistlerce katledildi

Devrimci arkadaşımız Ali Türk, 25.10.1978 günü Safranbolu'da faşistler tarafından kahpece katledildi.

Ali yoldaş, Kastamonu Eğitim Enstitüsünün faşistlerden temizlenmesi mücadelesinde kararlılıkla yer aldı.

Safranbolu Kültür Derneği başkanı olan Ali arkadaş, Safranbolu'da devrimci mücadeleyi yükseltmek için en ön safta döğüştiğünden faşistler tarafından boy hedefi seçildi ve alçakça katledildi.

Ali Türk yoldaş, Safranbolu'nun gencinin, ihtiyarının, erkeğinin, kadınının katıldığı görkemli bir törenle toprağa verildi. Baştan sona anti-faşist bir eylem olan törende, "Kahrolsun faşizm", "Safranbolu faşistlere mezar olacak", "Ali'ler ölmez", "Sağ-sol çatışması yok, faşist katliamlar var", "Ali'nin katili oligarşi" sloganları haykındı.

ALİ YOLDAŞ! Mücadeleyi bıraktığın yerden omuzlayacağımıza, kurtuluşa kadar savaşacağımıza and içiyoruz.

YAŞAMI ONURUMUZ, ANISI MÜCADELEMİZE ÖRNEK OLSUN!

Safranbolu Kültür Derneği

KAHROLSUN FAŞİZM
YAŞAMIN MÜCADELEMİZ

kani yerde
kalmayacak!

Kastamonu Halkı
Eğitimi DEV-GENÇ

Ferruh Ataol'un cenazesi güçlü bir gösteri oldu

Bir süre önce Koca Mustafapaşa'da Arvin Kültür ve Dayanışma Derneği'nin yakınında faşist katillerce vurularak felç olan Ferruh Ataol daha sonra Ankara'da öldü. Devrimci Yol'un yiğit bir militanı olan Ferruh Ataol için İstanbul'da bir cenaze töreni düzenleyen Devrimciler yoldaşları için son görevlerini yerine getirdiler.

Bahçelievler'de katledilen Faruk Ersan için kırklareli'de tören yapıldı

Ankara'nın Bahçelievler semtinde faşist katiller tarafından öldürülen 7 TİP'li yurtseverden birinin, Faruk Ersan'ın cenazesi Kırklareli'nde büyük bir törenle kaldırıldı. DEV-GENÇ ve DEVİRİNCİ YOL pankartlarının altında törene katılan devrimciler cenaze törenini güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürdüler. Faşist katillerin işlediği cinayetlerin lanetlendiği mitingte faşizme karşı kararlı bir mücadele bayrağı yükseltildi. 3-4 bin kişinin katıldığı tören faşizme karşı güçlü bir gösteri oldu.

Dev-Genç B.Karafakioğlu'nun öldürülmesini protesto etti

Faşist katiller, İTÜ Elektrik Mühendisliği Bölüm başkanı Bedri Karafakioğlu'nu katlettiler. Ülke düzeyinde protesto edilen bu saldırı karşısında, ANKARA DEV-GENÇ de Kızılay'da bir korsan miting düzenledi. 1500'e yakın bir kalabalık kitle "Bedri Karafakioğlu'nu faşistler katletti", "Faşist teröre karşı savaşalım" pankartlarıyla alana girdi. Faşizmin simgesi gamalı haç yakıldı. "Halka kalkan eller kırılır", "Tek yol devrim" sloganları meydanı cınlattı. Halk mitingi ilgiyle izledi.

Marmara Dev-Genç B.Karafakioğlu'nun cenaze törenine güçlü bir biçimde katıldı

Faşist katillerce kurşunlanarak öldürülen Bedrettin Karafakioğlu ile ilgili olarak yapılan cenaze törenine MARMARA DEV-GENÇ güçlü bir biçimde katıldı. Büyük bir kalabalıkla kaldırılan cenazede devrimciler "Faşist Teröre Karşı Savaşalım", "Emekçi Halka Kalkan Eller Kırılır", "Tek Yol Devrim" sloganlarını attılar. Böylece tören güçlü bir anti-faşist gösteri haline dönüştürüldü.

İGD devrimcilere niçin saldırıyor?

İGD son günlerde devrimcilere karşı mücadelede kullandığı yalan, küfür ve tahrifatın yanı sıra tam bir haddini bilmezlikle kaba kuvvet kullanmaya yelteniyor. TÖB-DER Genel Kurulunda püskürtülen gerici saldırılarını her fırsatta yinelemekten kaçınmıyorlar.

Son olarak, faşist işgalin Devrimci Yol önderliğinde kırılmasını fırsat bilerek, Ankara'daki tüm güçleriyle Etlik bölgesinde devrimcilere saldırdılar. Devrimcilerin püskürttüğü bu saldırılar gitgide daha iğrenç biçimlere bürünerek bir süre devam etti. İGD'li bu saldırılarında, İGD'li mi yoksa CHP'li mi olduğu belli olmayan polislerin açık desteğini gördüler. Polis arabalarına binip, bölgede devrimci yakalamaya çalıştılar, karakola düşen arkadaşlarımıza polislerle birlikte saldırdılar.

İGD, belli bir süreden beri, benzer yöntemlerle tüm demokratik mevzilerimizi tehlikeye atılmaktan çekinmeyen, sorumsuz bir çizgide Halkın Kurtuluşu ile de kavgalı halindedir.

İGD, CHP'nin "gayri meşru sol" ilan ettiklerine saldırarak CHP'ye hedef gösterirken, kısa vadede gündeme geleceği açık olan, CHP eliyle uygulanacak siyasal baskı tedbirlerinin "gazabından" kurtulmak istiyor. Bir anlamda egemen sınıflar nezdinde meşru laşmanın mücadelesini veriyor.

Aynı amaçla bir saldırının daha önce de PDA oportünistlerince Devrimci Hareketimize yöneldiği düşünülürse, İGD'nin niçin Devrimci Hareketimize saldırdığı anlaşılabilir. İGD ile PDA arasında "meşru sol" olma ve "kimin daha iyi CHP kuyrukçusu olduğunun" tespiti konusunda hızlı bir yarış devam etmektedir.

Devrimci Hareketimize karşı bu tür saldırılara girişecek olanlara şunu bir kez daha hatırlatırız; Devrimci Hareketimiz sol saflarda ideolojik mücadeleden yanadır, ancak bu derece gerici araçlarla ve en adice yöntemlerle gündeme gelecek saldırıların püskürtmekte bir an bile tereddüt etmeyecektir.

DEV-GENÇ'in şanlı mücadeele bayrağı da

ÜLKEMİZDE emekçi halklarımızla faşist güçler arasındaki mücadeleye, her geçen gün bir kat daha keskinleşiyor. Buna paralel olarak, halkımızın devrimci mücadelesinin kopmaz bir parçası olan gençliğe düşen görevlerde kaçınılmaz olarak artıyor. Devrimci gençlik eyleminin yerine getirilmesi gereken görevler de çoğalıyor ve zorlaşıyor.

DEV-GENÇ, on yıldan beri sürdürülen mücadeleye içinde, ülkemiz gençliğinin faşizme ve emperyalizme karşı şanlı bir mücadeleye bayrağı olmuştur. Her zaman ve en güç koşullar altında, bütün halk düşmanlarına karşı, bütün zalimlere ve sömürücülere karşı boyun eğmez bir mücadeleye sürdürülerek söndürülen bir isyan ateşi olmuştur. Emekçi halkın davasına kendini adan nice yiğitler yetiştirmiş, nice şehitler vermiştir. Ve daha şimdiden Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesinin kopmaz bir parçası haline gelmiştir.

Emekçi halklarımıza karşı yeni yeni kahpe tuzakların hazırlanması, yeni ihanetlerin sahnelendiği bugün, bu yüzden Devrimci Gençliğin şanlı mücadeleye bayrağı daha yükseklerde tutulmalı, Devrimci Gençliğin sesi, halkın davasını savunma yolunda daha bir gür çıkmalıdır.

Oligarşinin ve tüm halk düşmanlarının, ve de halkın davasına ihanet içinde olanların bugün, emekçi halklarımıza karşı yönelttikleri saldırıların yanısıra Devrimci Gençliğin mücadelesini de pasifize etmeye yönelik tertipler içinde oldukları açık seçik olarak görülmektedir. Onların

bu yolla bir yandan gençlik içindeki bazı grupları da kullanarak gençliğin mücadelesini dejenere etmeyi, bir yandan da yeni baskı tedbirleriyle demokratik haklarını kısıtlayıp daraltmayı, bu yolla gençliği etkisiz bir hale getirmeyi planladıkları açık olarak anlaşılmaktadır.

Bütün bunlara karşı DEV-GENÇ'e düşen görev mücadeleye bayrağını daha yükseklerle çıkarmak, devrimci eylemlerini daha etkili biçimlere ulaştırmak, daha geniş gençlik kitlelerini mücadeleye seferber etmektir. Daha geniş ve daha güçlü örgütlenmeler, daha etkili ve daha güçlü eylemler! Bugünkü şiarlarımız bu olmalıdır.

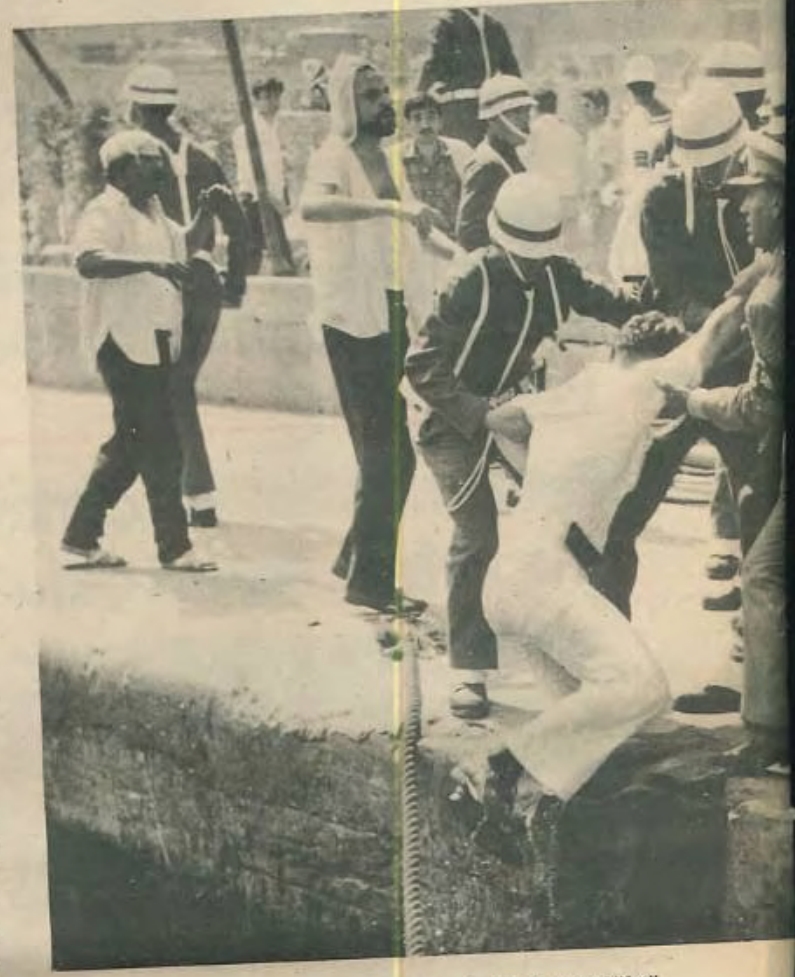
Ve bu doğrultuda, daha çok korkusuz, daha çok disiplinli, daha çok fedakar ve daha çok alçakgönüllü ve daha çok kararlı mücadeleye. Bugünkü şiarlarımız doğrultusundaki rehberlerimiz bu olmalıdır.

Gururla söylemeliyiz ki, bugüne kadar DEV-GENÇ'in mücadelesi doğru bir hat izlemiştir. Faşizme karşı mücadelede DEV-GENÇ'in attığı doğru şiarlar ve izlediği militan mücadele bunu defalarca kanıtlamıştır. DEV-GENÇ faşizme karşı mücadelede esas halkayı kavramış ve bu uğurda tutarlı bir mücadeleye yürütmüştür. Faşistlerin okulları, polislin aktif desteğiyle, bir bir işgal ettiği bir ortamda, "provokasyonlara gelmeyelim", "faşistlerle devlet güvenlik kuvvetlerini karşı karşıya bırakalım" gibi ihanet önerilerine karşılık "faşist işgalleri kıracağız" sloganını ortaya atan DEV-GENÇ, bu doğru şiar doğrultusunda militan bir mücadeleye yürüterek birçok yerde faşist işgalleri kırmayı başarmıştır. DEV-GENÇ, "bütün yurtseverler okullara" şiarı ile geniş gençlik yığınlarını faşist işgalleri kırmak için harekete geçirmeyi başarmıştır. DEV-GENÇ'in bugün gençlik kitlelerini yönlendirmesinin nedeni işte bu doğru ve militan mücadeleye çizgisidir. Ve DEV-GENÇ'in hataları ve başarıları ancak böyle bir zemin üzerinde değerlendirilebilir.

Faşist işgallerin kırılması için DEV-GENÇ'in verdiği zorlu mücadele aynı zamanda revizyonist oportünistlerin gençlik mücadelesinden kaçmaları sonucunu yaratmıştır. Ve bu oportünist gençlik tekkelerinin gençliğe verebilecekleri bir şeyleri kalmamıştır. Gençlik kitleleri ve DEV-GENÇ açısından bir iki yer dışında bir sorun teşkil etmemektedirler. Bu nedenle ki, başarılar ve başarısızlıklar tamamıyla Devrimci Gençliğin olacaktır.

DEV-GENÇ'in önünde duran önemli sorunlardan birisi, gençliğin merkezi örgütlülüğünü pekiştirmek, güçlendirmektir. Geçmiş dönemde bu konu ile ilgili olarak önemli adımlar atılmışsa da, bir takım nedenler sonucu bu adımlar yetersiz kalmıştır. Bugün, gençliğin örgütsel anlamda bağımsızlığını koruma, gençliğin özgül dinamizmini örgütleyip yönlendirmek için yoğun bir çaba ve çalışmaya girilmesi gerekmektedir. Bu çalışmalar, geçmiş dönemde tam anlamıyla üzerine eğilemediğimiz diğer gençlik katmanlarını da kapsayan belli bir programa tabi kılınmalıdır.

Öğrenci gençliğin yanısıra işçi ve köylü gençliğin örgütlenmesine eğilmek zorunludur. Var olan çok sayıda işçi ve köylü gençlik örgütlenmelerimize, öğrenci gençliğe oranla daha az önem verildiği bir gerçektir. Önümüzdeki dönemde üzerinde durulması gereken konulardan biri de bu eksikliğin giderilmesi olmalıdır. DEV-GENÇ bu konuda somut adımlar atarak, ülkemizdeki geniş emekçi halk kesimlerinin genç unsurlarını bağrında

1969 yılında devrimci gençler 6. Filo erlerini denize döktü.

**Daha geniş ve daha güçlü
daha etkili ve daha güçlü
Bugünkü şiarlarımız b**

Yıl 1977 Dev-Genç'in bayrağı daha da yükseklerde!

DEV-GENÇ'in 1970 yılındaki afişlerinden bir örnek

ha yükseklerle!

çli örgütlenmeler,
çli eylemler!
u olmalıdır.

toplama yolunda ileri atılmalıdır.

Orta öğrenim gençliğinin örgütlenmesindeki eksiklikler de öğrenci gençliğin mücadelesi açısından önemli bir sorun teşkil etmektedir. Orta öğrenim gençliği yoğun bir anti-faşist mücadele potansiyeline sahiptir. Orta öğrenim gençliğinin örgütlenmesine özel bir önem verilmelidir. Ayrıca meslek liselerinde, sanat okullarındaki orta öğrenim gençliğinin sorunlarına Türkiye çapında merkezi bir biçimde eğilinmelidir. Yine anti-demokratik maddelerle tıka basa doldurulan disiplin yönetmeliklerine, vb. acil sorunlara karşı merkezi bir çalışmayla mücadele etmek gerekmektedir.

DEV-GENÇ öte yandan yüksek öğrenim gençliğinin akademik-demokratik sorunlarına eğilmede de yetersiz kalmıştır. Gerçi bir çok eğitim kurumlarında (ODTÜ, Eğitim Enstitüleri, YTÖÖ, vb.) akademik-demokratik mücadele yine DEV-GENÇ tarafından yürütülmüştür. Ama bu çalışmaların Türkiye çapında merkezi bir biçimde ele alınarak örgütlenmesinde yetersiz kalmıştır. Bizim bu eksikliğimiz nedeniyle, gençliğin militan mücadelesinden silinen oportünist tekkeler gençlik içinde çok az da olsa boy gösterme fırsatı bulabilmişlerdir.

Kısacası, önümüzdeki dönemde geniş gençlik kitlelerine hitap eden bir çalışma yürütmek zorunludur. Gençlik kitleleriyle mevcut bağların güçlendirilmesinin bir yolu da budur. Eğer DEV-GENÇ anti-faşist tüm gençliğin merkezi örgütü olma görevini daha tutarlı bir biçimde sürdüreceksa devrimci gençlik dışındaki diğer anti-faşist gençlik kesimlerinin sorunlarıyla da sıkı bir biçimde ilgilenmeli onları faşizme karşı savaşın içine sokabilmelidir. Gençliğin her türden demokratik mevziler elde etmesi faşizme karşı mücadelede önemli bir adımdır.

Bugün öğrenci gençliğin oligarşinin çarpık eğitim düzeninden kaynaklanan birçok sorunu vardır. Esas olarak "oligarşinin eğitim düzenini yıkmak" mücadelesi verilirken, bu mücadelenin yanısıra tek tek demokratik talepler için de mücadele yürütmek zorunludur. Yurt, kredi, ders yönetmelikleri, yönetime katılma, vb. sorunları çözmek için de mücadele yürütmek gerekmektedir. DEV-GENÇ bu konudaki eksikliklerini hızlı bir biçimde aşmalıdır.

Bütün bunların ışığında DEV-GENÇ kalıcı bir kitlesel örgütlenme haline getirilmelidir. En zor şartlar altında gençliğin kitlesel örgütlenmesini muhafaza edebilecek bir yapılanmaya yönelebilesinin temelleri bugünkü mücadele içinde şimdiden atılmalıdır. Hayatın her alanında faşizme karşı direniş eğiliminin ortaya çıkması yeni yeni örgüt ve mücadele biçimlerini ortaya koymaktadır. Bu konuda gençlik mücadelesi de oldukça önemli bir potansiyele sahiptir.

O halde gençliğin faşizme karşı direnişi, faşist teröre karşı savaşı nasıl örgütlenecektir? Genelde verilen anti-faşist mücadele ile gençliğin anti-faşist mücadelesi nasıl kaynaştırılacaktır? Bütün bu soruların cevabını yaşayan hayatta, mücadelenin içinde bulmak mümkündür. Önemli olan bulunan bu cevaba uygun olarak pratik adımlar atabilmektir. Örneğin ülkemizdeki anti-faşist mücadelenin ortaya koyduğu DİRENİŞ KOMİTELERİ önerisi gençlik mücadelesi içinde nasıl şekillenecektir? Bir açık faşizm döneminde gençliğin kitlesel ve kadrolar düzeyindeki mücadelesi varlığını nasıl sürdürecektir? Bu konularda yeni örgütlenme ve mücadele biçimleri yaratabilmek ve havata geçirebilmek için yoğun bir uğraşı içine

girmek DEV-GENÇ'in en önemli sorunudur. DEV-GENÇ'i her koşul altında dimdik tutabilmenin emekçi halkların mücadelesinin sönmeyen bir meşalesi haline getirebilmenin yolu böyle zorlu ve yaratıcı bir mücadeleden geçmektedir.

Evet, DEV-GENÇ'i DEV-GENÇ yapan, faşist teröre karşı yürüttüğü aktif mücadele olmuştur. DEV-GENÇ'in örgütlenmesi ve mücadelesi yine böyle bir mücadele anlayışı temelinde yürütülecektir. İşte bunun için bir kat daha kararlı, bir kat daha militan bir mücadele vermek gerekir. Bugün doğru şiar "Faşist Teröre Karşı Savaşalım" şiarıdır ve bugün yapılması gereken bu şiar doğrultusunda mücadeleyi yükseltmektir. DEV-GENÇ, mücadelesini yine faşizme karşı militan mücadele temelinde yürütecektir. Ama bugüne kadar bir takım nedenlerden dolayı eğilmekte yetersiz kaldığı sorunlara da eğilmek zorundadır. Kitle bağlarını güçlendirmek ve en geniş anti-faşist gençleri kucaklamak için merkezi çalışmaya ağırlık verilmelidir.

Somut kampanyalarla (yurtlar sorunu, eğitim enstitüleri, üniversiteler yasası, disiplin yönetmelikleri) akademik-demokratik mücadeleye hız verilecektir. Ve yine ortaöğrenim gençliğinin mücadelesi merkezi bir yapıya kavuşturulacaktır. Gençliğin kalıcı örgütlenme mücadelesinin pratik sorunları tespit edilerek bu türden bir örgütlenmeye ağırlık verilmelidir.

— Evet, en geniş gençlik kitlelerini daha etkili mücadelelere seferber etmek için ileri!

— Daha güçlü, daha yaygın örgütlenmeler için ileri!

— Daha güçlü ve daha etkili eylemler için ileri!

DEV-GENÇ'İN ŞANLI MÜCADELE BAYRAĞI
DAHA DAHA YÜKSEKLERE!

DEV-GENÇ'in 1978'de yayınladığı bir afiş

BİR DİZİ YANLIŞLIK ÜZERİNE...

BÜTÜN marifeti iyi niyetli arkadaşların kafasını karıştırmak olan askıcılar en basit mantık ilkelerini bile çığnemek pahasına saçma sapan görüşleri birer nakarat haline getirmektedirler. Ne var ki birçok arkadaşımıza anlamsız bile gelse, askıcıların saçmalıklarını mümkün olduğu kadar teşhir etmek gerekmektedir.

Gerçekten de askıcıların bütün yayınlarında laf kalabalığından başka birşey yoktur. Onlar söylediklerinin ne anlama geldiğini bile düşünmeksizin gevezelik edip duruyorlar. Askıcılık olayı yalan, dedikodu ve bol bol saçmalık üreten bir makinadır. Ve böylesi bir makinenin bütün mamulleriyle uğraşmak için bizim ne vaktimiz ne de gücümüz yeterlidir. Ama bütün bu saçmalıklar yığını içinden bir iki örnek sergilemek askıcıların durumunu anlatabilmek için yeterli görülebilir.

ASKICILAR GENÇLİĞİ RAHAT BIRAKSINLAR

ORNEĞİN askıcılar "Gençliğin Örgütlenmesi ve Anti-Faşist Mücadele" üzerine yazdıkları bir yazıda, gençliğin özelliklerini anlatmaya çalışırken kendi hastalıklarını anlatıyorlar. Askıcı yazar gençliğe ilişkin şunları söylüyor:

"Bu eleştireci olma, istikrarsız olma özelliği sınıf karakterinin de bir yansıması olarak gençlik psikolojisinin de kaçınılmaz bir sonucudur. Günümüzdeki gençlik hareketlerinin içinde sık sık rastlanan her şeyi eleştirme sık sık istikrarsız bir biçimde siyaset değiştirme olayı da bu psikolojik yapıdan ve karşısına çıkan zorlukların aşamama veya belli bir yerde düzenle bağlarını koparmayı göze alamamanın yarattığı kompleksin sınıfsal ve psikolojik bir sonucudur." (abç).

Bu satırları okuyan bir devrimcinin ilk yargısı "bu adamlar kendilerini ne de güzel anlatıyorlar" olacaktır. Gerçekten de, askıcılar hareketimizin içindeyken de siyasi istikrardan uzak davranışlarda bulunmuşlar ve şimdi, sonunda kimin, ne zaman, nerde demir atacağı belli olmayan bir siyaset değiştirme sürecine girmişlerdir. Askıcılar, mücadele içinde karşılaştıkları zorlukları aşamamanın, düzenle bağlarını koparmayı gerçekten göze alamamanın yarattığı bir kompleks içinde, bugün "avare dolaşan asi bir grup" insan olarak ortaya çıkmışlardır.

Onlara diyeceğimiz şudur: Kompleksleri olan gençlik yığınları değil, sizlersiniz! Gençliğe küfredmeyi bir kenara bırakın ve onun mücadelesine omuz vermeye çalışın!

Askıcıların kirdiği potlar bu kadarla da kalmıyor. Yazdıkları ile DGDF'nin iki yıllık mücadelesine küfür etmeyi de elden bırakmıyorlar. Askıcılar "DGDF olarak bizi daima meşgul eden kitle mücadelesi, kendiliğindenci mücadele olmuştur" diyerek söyle devam ediyorlar: "Başından beri saydığımız olumsuzluklar kendiliğindenci

mücadelenin peşinden gitmemize neden olmuştur". Askıcı yazar hemen altta ise diligindenci mücadele olmuştur" diyor ve şöyle devam ediyorlar: "Başından beri çaresiz, eksiklikleri olan yanlış bir anlayışla örgütlenmiş ve amacı netlik kazanmış [kazanmamış] olsa gerek -DG] bir eylemdir. Bu yüzden devrimci bir harekete zararlıdır ve gerici bir karakter taşır." (abç) (DGDF'nin İki Yılı, s. 19-22). Evet, yanlış okumadınız: Düzeni, egemen sınıfları rahatsız eden ve tüm faşist güçlerin yüreğine korku salan DGDF'nin iki yıllık mücadelesi "gerici bir mücadeleymiş"!

Askıcı yazar ne dediğini bilmez bir şaşkınlıkla, kendisini haklı göstermek için gençliğin devrimci mücadelesine küfrederek kadar oportünist bir ihanet çizgisine ulaşmıştır.

Hiç kimse DGDF'nin belli eksiklikleri ve zaafı olduğunu inkar etmiyor. (Ve bugün görülmektedir ki DGDF'nin zaafılarından birisi de askıcıların bu örgütlenme içindeki konumları olmuştur). Bununla birlikte, devrimci gençliğin mücadelesinde ve örgütlenmesinde DGDF döneminde görülen eksiklik ve zaafıya rağmen, onun "gerici bir hareket" olduğunu kimse iddia edemez!

Askıcıların bu şaşkınlıklarını TIP, HK, KSD gibi oportünistler Devrimci Harekete karşı kullanmasınlar da ne yapsınlar? Ezberlenmiş bir takım kuru lafları ard arda dizmekle ancak oportünizme maskara olunur. Sizler bu halinizle mi Türkiye devriminin sorunlarını çözeceksiniz? Hala arkamızdan gelen bir takım iyi niyetli unsurlar bu kapasitenizle mi yönlendireceksiniz? Bu haliyle askıcı hareketi için, dağılma-parçalanma, davayı inkar olaylarının fazlaşması kaçınılmazdır. Askıcıların söylediğini en müflis revizyonist, en iflah olmaz döneke bile söylemeye cesaret edemezdi. Askıcılar bu cesareti her halde yukarıda gösterdiğimiz gibi kendi deyimleriyle içinde bulundukları "herşeyi eleştiren hastalıklardan", "istikrarsız bir biçimde siyaset değiştirmekten", "zorlukları aşamamaktan" alıyorlar. Bu laflar belki de "düzenle bağlarını koparamamanın yarattığı kompleksin sınıfsal ve psikolojik bir sonucudur"!

Askıcılar günahlarını unutturabilmek için yer yer zorlama bir "keskinlik" görüntüsü içine girmektedirler. Bir askıcı(?) "partinin olmadığı bugünkü koşullarda..." demektedir, "faşizme karşı mücadele etmenin temel yöntemi, faşizmin anlayacağı Fransızca dilinden (subjektif gücümüzün kaldıracağı kadar) konuşmaktır." Ya bu Mahirci gözükmek için her cümlede Mahir'den ezberlediği sözcüklerle konuşan Askıcı bozuntusuna ne demeli? Her halde kendini devrim aşamasında zannediyor olmalı ki, sürekli saldırı taktiklerinden (Fransızca konuşmaktan) bahsediyor. Her türlü devrimci şiddeti Fransızca konuşmak olarak adlandıran ve böylece keskin göründüğünü zanneden askıcılar, kofluklarını ve şekilsizliklerini gizlemek için bu keskinlik şamatasına dört elle sarılıyorlar.

Bir de Askıcıların kendilerine Devrimci Hareketin içindeyken attıkları bir "pa-

ye" var. Şöyle diyor Askıcı yazar: "DGDF MYK siyasi hareketin sorumluları gibi çalışabiliyordu. (Siyasi hareketin çalışmasının DGDF vastasıyla yürütülmesi)" (age, s. 13). İşte askıcıların bir itirafı daha! DGDF MYK içindeki askıcılar siyasi hareketin sorumluları gibi çalışıyorlarmış! Ne demeli? İnsan kendini herşey zannetme özgürlüğüne sahiptir. Askıcılar da bu hüsn-ü kuruntularıyla kendilerini siyasi hareketin sorumlusu sanıyorlarmış!!

Aslında askıcılarla bu kadar uğraşmak bile gereksiz sayılabilir. Çünkü gençlikle ilgili olarak yazdıklarının içinden yukarıdaki saçmalıkları gibi onlarcasını bulmak mümkündür. Onlar kendi işlerini kendileri zaten ortaya çıkırları anda, bize hiçbir laf söyleme ihtiyacı bırakmadan bitirdiler. Askıcı "önderler", sonu yeni yeni "askıcılar" olan yıkım ve mücadele kaçınılılı olan yollarına devam ede dursunlar. Ama hiç olmazsa kendi hastalıklarını buluşturmak istedikleri gençliği rahat bıraksınlar.

"ASKICI SOL" BROŞÜRÜ BİR ZIRVALIKLAR YİĞİNDİR

GENÇLİĞİN örgütlenmesi ve mücadelesi konusunda bu denli saçma görüşler savunan askıcıların Türkiye Devrimi ile ilgili olarak ortaya tutarlı şeyler koyması beklenemezdi. Ve gerçekten de öyle oldu. Yayınladıkları "Askıcı Sol" broşürüyle oportünizme maskara olmaktan ve biraz da bizim işimizi kolaylaştırmaktan bir adım öteye gidemediler. "Askıcı Sol" broşürü kendileri için tam bir iflas ve oportünistler için bir umut ışığının sonu oldu.

Evet, Askıcıların broşürü Mahir Çayan'ın görüşleriyle ilgisi olmayan abuk-sabuk bir laf kalabalığı ile tuka basa doludur. Askıcılar bu broşürlerinde dedikodu ve iftira şamataları arasında, Devrimci Yol'dan yarım yamalak öğrendiklerine Mahir Çayan'dan ezberleyebildikleri bir kaç cümleyi karıştırarak (aslında herşeyi birbirine karıştırarak) bize küfredmekten başka birşey yapmamışlardır. Elhak, anlaşılabilen tek şey bize yönelttikleri küfürlerdir. Bunun ötesinde söyledikleri, olsa olsa mantık patlamalarına örnek olarak ele alınabilecek niteliktedir. Örneğin THKP-C değerlendirmesi yapmaya çalışırken, "onayladıklarını" söyledikleri Bildirge'deki görüşlerimizi beceriksiz bir şekilde başka kelimelerle ifade ederek Bildirge'yi tekrar "onaylamışlardır". Temel konulardaki görüşlerimize, bunlar genel geçer yazılardır diyerek burun kıvrıma kalkmışlardır.

Acelecilerden öğrenebildikleri kadanyla THKP-C'nin tezlerini yorumlamaya çalışmışlar, sonuç olarak tıpkı onlar gibi (ama onlardan daha ilkel ve kaba bir sefalet içinde) düzenli ordular aşamasına kadar öncü savaşı verilmesi gerektiğini söylemişlerdir. KSD'den edindikleri bir alışkanlıkla, ortaya okuma-yazma sorunundan başka bir anlam ifade etmeyen saçmalıklar koymuşlar, örneğin "nitelik" kelimesi ile "karakteristik" kelimesinin benzer şeyler olduğunu anlayamamışlar; ikisi de aynı şeyler demek olan "sosyal" ve "toplumsal" formasyondan söz etmişlerdir. Hatta hatta, sınıfsız topluma kadar

sürecek olan bir demokratik devrimden bile söz edebilmişlerdir. PDA'cılık yaptıklarını bilmeden Türkiye'de toprak meselesi ve buna bağlı olarak milli mesele tespiti de yapmışlardır. Bilgiçlik taslayalım derken, Marksist soyutlama yönteminin canına okumuşlar, "şematikleştirme"yi, olayın ayıncı özelliklerini kesip atmak zannetmişlerdir. Entellektüel olmaya özenip "devletin ideolojik aygıtları" gibi tumturaklı laflarla suni dengeyi açıklamaya kalkmışlar, hayır, bunu da becerememişler ve suni dengeyi en iyi şekilde KSD oportünizminin anladığını söyleyerek işin içinden çıktıklarını düşünmüşlerdir.

Şimdi askıcıların zırvallıklarını birkaç örnekte görmeye çalışalım.

I- ASKICILARIN DEVRİM ANLAYIŞI YOKTUR

ASKICILAR, broşürlerinin 3-5 sayfalık devrim anlayışı bölümünde en az 3-4 ayrı devrim anlayışını birden savunmaktadırlar. Daha doğru bir ifadeyle söyleyecek olursak askıcıların devrim anlayışı olarak ortaya koydukları kendilerine ait olan herhangi bir düşünce yoktur. Bazen acelecilerin kulaklarına fısıldadıklarını yarım yamalak tekrarlarken, bazen KSD'nin söylediklerini doğru bulmakta, bazen de Devrimci Yol'dan ya da Mahir Çayan'dan anlamaksızın ezberleyebildikleri cümleleri ard arda sıralayarak devrim anlayışına sahip olduklarını zannetmektedirler. Yine de bu kadar saçmalık içinden "dişe dokunur" birşeyler bulup bunlar üzerinde durmaya çalışalım.

Örneğin askıcılar bir yerde acelecilerin savunduklarına oldukça benzerlikler gösteren bir "devrim anlayışı" da savunuyorlar. "Askıcı Sol"da konuyla ilgili şöyle söylendiği de oluyor:

"Proletaryanın savaştı partisinin silahlı propagandayı temel alıp yürüterek düzenli ordular aşamasına kadar sürecek olan öncü savaşıdır." (Askıcı Sol, s. 64).

Görüldüğü gibi askıcılar daha önce de acelecilerde rastladığımız öncü savaşı

Görüldüğü gibi askıcılar daha önce de acelecilerde rastladığımız öncü savaşı+ayaklanma (stratejik taarruz)=halk savaşı fikrini savunmaktadırlar.

Ama Mahir Çayan'ın devrim anlayışı bu sakat görüşlerle taban tabana zıttır. Mahir Çayan bir yeni-sömürge olan ülkemizde halk savaşının zorunlu bir durak olduğunu ortaya koymuş ve çok doğru bir şekilde 3. bunahım döneminin ve ülkemizin özellikleri sonucu bu savaşın başlangıçta öncü savaşı aşamasından geçen ve "daha farklı ara evrelere" de sahip olan uzun bir gerilla savaşı olacağını belirtmiştir. Mahir Çayan ancak böyle bir gerilla savaşı sonucu halkın düzenli ordularının yaratılabileceğini söyler. (Bak. İhtilalin Yolu).

Açıktır ki, aceleciler ve onlardan çalarak askıcıların savundukları fikirlerle Mahir Çayan ve Devrimci Yol'un savundukları fikirler iki farklı devrim, mücadele ve örgütlenme anlayışı arasındaki bir tartışma-

ya tekabül etmektedir. Askıcılar ve aceleciler kitlelerin kendiliğinden bir biçimde (öncünün yürüteceği silahlı propaganda eylemleri sonucu) silahlı mücadeleye katılacağını ileri süren "fokocu"luğu savunurken Mahir Çayan ve Devrimci Yol bu anlayışı reddetmektedir.

II- ASKICILAR BÜTÜN HALK SAVAŞLARININ BİR POLİTİKLEŞMİŞ ASKERİ SAVAŞ OLDUĞUNU RED Mİ EDİYORLAR?

ASKICILARIN devirdikleri sayısız çamlardan biri de politikleşmiş askeri savaş konusundadır. Devrimci Yol'da KSD ile yaptığımız bir polemikte bütün halk savaşlarının bir politikleşmiş askeri savaş olduğu söyleniyor ve 3. bunalım döneminde halk savaşı stratejisinin kazandığı değişimleri (kırşehir ilişkileri, işçi sınıfının rolü, öncü savaşının fonksiyonları, vb.) belirtmek için politikleşmiş askeri savaş stratejisi teriminin kullanılmasının tercih edildiği belirtiliyordu.

THKP-C tezlerinin temel taşları olan bu fikirlere itiraz etmek askıcılara düştü. Askıcılar bütün halk savaşlarının bir politikleşmiş askeri savaş olduğuna şöyle itiraz ediyorlar.

"Emperyalizmin 3. bunalım döneminde politikleşmiş askeri savaş stratejisinin kazandığı muhteva Mahir Çayan'da şu şekilde belirtilmektedir. [Mahir Çayan'dan bir iki alıntı yapan askıcı devam ediyor] (...) Bu tanımlama 'bütün halk savaşları politikleşmiş bir askeri savaştır' tanımlamasıyla eşit değildir, bizim gibi 3. bunalım döneminin yeni-sömürge ülkelerinin kazandığı muhteva budur."

Bu abur cubur laf kalabalığının içinde "halk savaşının bir politikleşmiş askeri savaş olduğunu" askıcıların kabul etmediği zor da olsa anlaşılabilir. Askıcılar ne halk savaşı ne de politikleşmiş askeri savaş konusunda en ufak bir bilgiye sahip değildirlir. Politikleşmiş Askeri Savaş, siyasi mücadelenin askeri eylem temelinde yürütülmesidir. Ve bütün sömürge, yarı-sömürge, yeni-sömürge ülkelerde emperyalist hegemonyanın varlığı nedeniyle (bizat karşı tarafın zora baş vurması) siyasi (politik) mücadeleyi askeri (silahlı) eylem temelinde yürütmek zorunludur. Yani bütün halk savaşları politikleşmiş askeri savaştır. Mahir Çayan bu durumu şöyle ortaya koyuyor.

"Halk savaşı politikleşmiş bir askeri savaştır. Yani sosyalistlerin halk savaşındaki temel mücadele metodları askeri savaş metodudur. Bu savaş klasik savaş metoduyla değil, politikleşmiş askeri savaş metoduyla yürütülür. Bu savaşta, bütün demokratik ve ekonomik amaçlı hareketler, kitle gösterileri, vs. bu politikleşmiş askeri mücadeleye tabidir." (TY, s. 239). "Emperyalizmin işgali altında olan, dolaşısıyla halk savaşının zorunlu bir durak olduğu ülkelerde sosyalistlerin temel mücadele metodları politikleşmiş askeri savaş metodudur" (TY, s. 223).

Evet. Yukandaki tartışmada da görüldüğü gibi askıcılar Mahir Çayan'ın halk savaşı ile ilgili görüşlerini reddetmektedirler.

III- ÖRGÜT ANLAYIŞI

ASKICILARIN "devrim anlayışları" gibi örgüt anlayışları da birkaç çeşittir. Askıcıların konuyu inceledikleri başlığın ardında ayrı ayrı birkaç fikri birden bulmak mümkündür.

"Bu stratejiye göre [Politikleşmiş askeri savaş stratejisi -DG] örgütlenmenin temel ilkesi 'politik ve askeri liderliğin birliği' ilkesidir. Başlangıç aşamasında, siyasi ve askeri örgütlenme birbirinden ayrı değil

aynıdır. Siyasal organizasyon aynı zamanda askeri organizasyondur da." (Askıcı Sol, s. 111).

Bu laf kalabalığından anlaşılabilen tek şey "politik ve askeri liderliğin birliği" ilkesinin başlangıçta askeri ve siyasi organizasyonunun "bir olması" anlamına geldiğinin söylendiğidir.

Böyle bir fikir teorik olarak yanlış ve son derece saçmadır. Ve hiçbir surette Mahir Çayan'a mal edilemez.

Bilindiği gibi, politik ve askeri liderliğin birliği proletarya partisinin askeri politikalarına kumanda etmesidir. Ve "politik liderlik askeri liderliğe tabidir" şeklindeki partiyi reddeden "fokocu" anlayışın karşısında proletarya partisinin gerekliliğini vurgulayan bir tespittir.

İkincisi bu tartışma (yani askıcılarla bizim aramızdaki tartışma) 1970'lerde THKO ile THKP-C arasındaki tartışmanın üç aşığı beş yukarı aynıdır. O günlerde THKO'cular partinin savaş içinde oluşacağını, başlangıçta politik ve askeri örgütlenmenin aynı örgütlenme (THKO gibi) içinde olacağını söyleyerek fokoculuğu savunuyorlardı. Buna karşılık THKP tezleri bir partinin ve bunun denetiminde bir savaşçı örgütlenmenin var olması gerektiğini savunuyordu. Askıcılar bugün hiç kimsenin savunmaya cesaret edemediği THKO'nun THKP-C ve Mahir Çayan tarafından mahkum edilen görüşlerini savunmaktadırlar.

Askıcılar şimdi avaz avaz "bize haksızlık ediyorsunuz, görüşlerimizi tahrif ediyorsunuz" diye bağırabilirler. Ve ardından da yukarıda alıntısını yaptığımız görüşlerle taban tabana zıt olan görüşleri yine aynı broşürden bulabilirler. Yukarıdaki alıntının bir sayfa gerisinde bu sefer de şöyle diyorlar.

"Parti, silahlı mücadelenin temel olduğu halk savaşlarında, savaşçı bir partidir. Ordusu, askeri bir çizgisi savaşa tabi örgütlenmeleri vardır." (s. 110).

Burada söyledikleri ise ifade kılığı taşımasına rağmen genelde doğrudur.

Ama biz hangisine inanalım? Parti ile askeri örgütün aynı olduğuna mı? Yoksa bir partinin ve ayrı bir ordunun var olduğuna mı?

IV- İÇ SAVAŞ DİRENİŞ KOMİTESİ

YAYINLADIKLARI broşürle sadece kendilerinin her yönden nasıl bir kafaya sahip olduklarını "mükemmel" bir şekilde sergilemiş olan ve şüphesiz bu yolla bize büyük bir iyilik yapmış olan askıcılar söz konusu broşürde iç savaş ve direniş komiteleri üzerine acelecilerin kulaklarına fısıldadıklarını (yanım yamalak) tekrarlamaktan geri durmamışlar. Askıcılar iç savaş ve suni denge ilişkisi ile ilgili olarak şöyle diyorlar.

"...Devrimci bir iç savaş tespiti ile suni denge tespiti birbirleriyle çelişen şeyler değildir. Bu iç savaştan ne anlaşıldığına göre değişir. Devrimci iç savaşı devrimcilerin iradi müdahalesi ile ilk aşamada devrimcilerle oligarşi arasında başlayacak bir iç savaş anlayışı suni denge ile çelişmez bütünlük arzeder. Ama halkın kendiliğinden cepheleştikçe ederek iç savaşı olduğunu düşünen bir anlayışla suni denge tespiti çelişir." (Askıcı Sol, s. 71)

"Devrimci bir iç savaş ile suni denge tespiti birbirleriyle çelişen şeyler değildir" diye başlıyor, "bu iç savaştan ne anlaşıldığına bağlı olarak değişir" diyerek devam ediyor. (Burada da "iç savaşla suni denge çelişebilir" diyor! Peki ama bir cümle yukarıda "sun denge ile iç savaş çelişmez" demiyor muydu?). Ve bu karışıklığın he-

men ardındaki cümleyle de askıcı yazar düzlüğe çıktığını zannediyor.

"...Devrimci iç savaşı devrimcilerin iradi müdahalesi ile ilk aşamada devrimcilerle oligarşi arasında başlayacak bir iç savaş anlayışı ile suni denge çelişmez, bütünlük arzeder." Gördünüz mü? Ne kadar mükemmel bir şekilde ve Mahir Çayan'la çelişmeksizin konuya açıklık arzettiği(!). Şu dil fukarahı bir yana (ki, cümlelerindeki karışıklık kafalarındaki karışıklığın bir yansımasıdır) anlaşılabilen tek şey, "öncü savaşı şeklindeki bir iç savaşın suni denge ile çelişmediğinin aksine bütünlük arzettiğinin" söylenmek istendiği. Gerçekten çok "derin" bir tespit. Acaba askıcı bunu nasıl bildi? (Öncü savaşı zaten suni dengeyi kırmak için önerilen bir şey. Tanımı öyle. Suni dengenin öncü savaşı ile çelişmeyeceğini söylemek tam bir boşboğazlık. Ya da şu ıslaktır gibi bir laftan -totolojiden- başka birşey değil).

Ama, tabi sadece bu kadar değil askıcının kerametleri. Sadece "teorik açıklık" getirmekle de kalmıyor, konuyu somut olarak da "vuzuha" kavuşturuyor. İşte bir paragraf daha:

"...DY yazarı da ülkemiz somutunun kitlelerin çatıştığı bir ortam olarak hayal ettiğinden Direniş Komiteleri biçimindeki kitle örgütlenmelerini temel almaktadır. Ayrıca bu tespit kitlelerin politik pasiflik içerisinde olmadığına da kanıttır.

"Bugün kitlelerin faşizme karşı mücadeleye atılması ve politize olması dolaylı ve nispi bir olaydır. Özellikle de oligarşi tarafından mezhep çatışmalarının (alevi-sunni) körüklendiği yerlerde, bir takım mahalleler zorunlu olarak (canlıya dokunursun da tepki gösterir misali) faşizme karşı savunma durumunda karşı karşıya gelmiştir. Halkın savunma birimleri anlamında ele alındığında bu tip komiteler gereklidir. Ama bu gereklilik bugünkü şartlarda abartılıp temel yapılması gereken şey haline getirilemez." (abç) (s. 102-103).

Bugün kitlelerin faşizme karşı mücadelesi nispi bir olaymış! Ve oligarşinin kıskırttığı bir takım yerlerde bir takım mahalleler(!) canlıya dokunursun da tepki gösterir misali(!) (alevi-sunni çatışması "bağlamında") faşizme karşı savunma durumuyla karşı karşıya bulunuyormuş!

Bugün ülkemizde gelişen çatışmaları bir sosyoloji talebesi bile bu kadar geri bir biçimde yorumlayamazdı. Ama askıcılar bu işi kolayca beceriveriyorlar. Bu çatışmalar doğrudan bir biçimde sınıflar mücadelesinin bir ürünüdür. Aynı zamanda son derece derin ve köklü nedenlere dayanmaktadır. Bütün bunların kökeninde ülkemizde her geçen gün artan boyutlarda varlığını ortaya koyan ekonomik, siyasi ve sosyal çalkantılar (kriz) bulunmaktadır. Kim ki bu çatışmaları ve olayları bazı "kıskırtmalara", "mezhep çatışmalarına" ve bunlar gibi suni ve geçici nedenlere bağlamaya kalkar, o tam bir küçük burjuva budalasıdır başka bir şey değildir. Ülkemizde olgunlaşmamış da olsa bir devrimci durumun (milli krizin) olduğu konusunda attığı zaman mangalda kül bırakmayan askıcılar bu krizin yaşanan hayat-taki görüntülerini yok saymaktadırlar.

Askıcıların kitle örgütlenmeleri ve kitle mücadeleleri ile ilgili olarak ortaya koydukları da acelecilerden devşirmedir.

Bu nedenle, bu konuda ileri sürdükleri görüşlerin eleştirisi, daha önce acelecilerin görüşleriyle ilgili olarak Devrimci Yol'da yapıldığından, ayrıca yeniden üzerinde durmaya gerek yoktur. Hatta, aceleciler bu konularda biraz daha tutarlı ve biraz daha "sistemli" görüşlere sahipler. Askıcılar ise, hem acelecilerin görüşlerini ace-mice kopya etmekte, hem de onlarla tam tersine görüş ve tutumları da savunmaktadırlar. Küçük kafalarına sığdıramadıkları fikirleri tamamen yozlaştırarak, halkın fa-

şizme karşı direniş eğilimleri "canlıya dokunursun da tepki gösterir misali" gibi ukalaca ifadelerle küçük gören bu teorisyen bozuntularına "şaşkın ördek" denmez de ne denir?

Aslında, iç savaş ve direniş komiteleri gibi konularda askıcıların takındığı pozisyon, bütünüyle tam bir şaşkınlığın ifadesidir. Devrimci Hareket içinde bulundukları sırada, önceleri, acelecilerin bu konudaki eleştirilerinin tesiri altında kalmışlar ve hareket içinde aynı bir hizipçi tutuma girdiklerinde sağda solda, "iç savaştan bahsediliyor. Direniş komiteleri öneriliyor, galiba öncü savaşı ve suni denge reddediliyor, iç savaşla öncü savaşı ve suni denge çelişmez mi?" şeklinde "itiraz"lar ortaya koymaya başlamışlardı. Bunu da konular hakkında ciddi bir bilgi sahibi olmaksızın, daha ziyade acelecilerin etkisi altında ve onların propagandalannın bir uzantısı şeklinde sürdürüyorlardı. (Nitekim o sıralar bütün aceleciler grupçuklar, bizim askıcılarımızın bu konudaki zaafalarını bildiklerinden, kaleme kağıda sarılarak bu konuda "derin" teorik tahlillere giriştiler).

Askıcılar, önceleri "öncü savaşı ile iç savaş tespiti çelişir" diye kabaca bir fikir ileri sürüyorlardı. Sonraları, Devrimci Yol'un konular hakkındaki açıklamaları karşısında, tahlillerini "derinleştirmeye" koyuldular. Önce, öncü savaşının da, iç savaşın özgül bir biçiminden başka birşey olmadığını öğrendiler! Bu şekilde "iç savaşla öncü savaşı ve suni denge çelişir" tespitiinin saçmalığını anladıktan sonra yukarıda gördüğünüz gibi, "iç savaşla suni denge çelişmez, bu iç savaştan ne anlaşıldığına bağlıdır, eğer halk kendiliğinden çatışıyor dersen çelişir, öncü savaş şeklinde iç savaş var dersen çelişmez" diye "şahane" açıklamalar getirerek konuya açıklık arzattirdiler. Böylece de yeni ve daha "derin" bir "pozisyon" takındılar! Şimdi artık "biz de iç savaşı reddetmiyoruz, ama DY halkın kendiliğinden çatıştığını söylüyor(!) ve öncü savaşı reddediyor!" biçimindeki itirazlarına yeni derinlikler kazandırmaya çalışıyorlar. Ve bu konularda her yeni birşey söylediklerinde iyice çıkmaza gömülüyorlar.

Şimdi en son, "iç savaş-devrimci iç savaş ve gerici iç savaş" gibi bazı kavramlar etrafındaki kafa karışıklıklarını ve cahilliklerini anlatmakla; yeni icatlarda bulunmakla meşguller. Buna göre eğer savaşı oligarşi (ve emperyalizm) başlatırsa bu iç savaş "gerici iç savaş" olur(!); eğer iç savaş iradi müdahaleyle devrimciler başlatırsa "devrimci iç savaş". Bu suretle, askıcı yazarlar içine düştükleri un çuvalından kurtulduklarını sanıyorlar. En son yazdıkları bir yazıda şöyle yazıyorlar:

"Emperyalizmin ve oligarşinin amacı, kendi sınıf çıkarlarını korumak, sömürsünü devam ettirmek olduğundan onun başlattığı iç savaş gerici niteliktedir; fakat emekçi halkın bu gerici iktidara karşı savaşı ise devrimci bir savaştır. Onun için ancak devrimcilerin iradi hareketleriyle savaşı yönettikleri bir savaş devrimci bir savaştır" ("Askıcı Genç", sayı 2)

Cümlelerindeki artık alıştığımız ifade karışıklıkları, anlatacağı şeyi kendilerinin de henüz anlamamış olmasından ileri geliyor. Ama zor da olsa, şu anlaşılıyorki, askıcılar "Devrimcilerin iradi müdahale ile başlatacağı bir iç savaşın devrimci iç savaş olacağını, oligarşinin başlatacağı iç savaşın ise gerici iç savaş olacağını" savunuyorlar. Bu suretle hem suni denge ile çelişmiyorlar(!), hem de iç savaşı "reddetmemiş" oluyorlar! (Zaten hatırlayacaksanız, "ünlü" bilimsel eleştiri broşüründe de bu konuyu şu biçimde vuzuha ulaştırmışlardı: "Devrimci iç savaş, devrimcilerin iradi müdahalesi ile ilk aşamada devrimcilerle oligarşi arasında başlayacak bir iç savaş anlayışı suni denge ile çelişmez." (Broşürden AYNEK aktardık s. 71).

Kısaca belirtelim, "devrimci iç savaş" kavramı üzerine söyledikleri teorik olarak, abuk sabuk şeylerdir. "Oligarşinin başlattığı bir iç savaşın gerici bir iç savaş, devrimcilerin iradi müdahale ile başlattığı bir iç savaşın ise devrimci bir iç savaş olduğu" biçiminde bir aynım, safsatadan başka birşey değildir. Bir ulusun iki kesimi arasındaki bir —iç— savaş, (eğer egemen güçlerle/halk güçleri arasındaki bir savaş ise) bu savaşı kim başlatırsa başlatsın, ve biçimi ne olursa olsun, her durumda devrimci bir iç savaştır. Devrimci iç savaş kavramı, savaşın sınıfsal plandaki bütün biçimlerini içerir. "Eğer savaşı oligarşi başlatırsa gerici bir iç savaş olur" gibi bir düşünce saçmaktan başka birşey değildir. Her zaman savaşı başlatan karşı-devrim güçleridir. Eğer "oligarşinin başlattığı iç savaş gerici bir savaştır" denilecek olursa bugün ülkemizdeki gelişen iç savaş ve bu doğrultudaki çatışmalar gerici bir nitelikte görmek, (tıpkı PDA'cılar gibi!) ve bu çatışmalara karşı çıkmak, hükümetin bunu önlemesini talebetmek gerekir. (Ki tüm revizyonistlerin söyledikleri budur). "Kendiliğinden nitelikli mücadelelerin gerici nitelikte olduğu" tükünden kerametlerde bulunan askıcıların bu konudaki tespitleri de bu doğrultudadır. Ve iç savaş konusu üzerine söylediklerinin hepsi bu saçma (özinde gerici) aynım üzerine kurulu olan, abuk sabuk şeylerdir. Birkaç aktarma yapalım:

"Biz buna devrimci iç savaş, devrimci şiddet temelinde bir mücadele perspektifiyle ve pratiğiyle hazırlanma diyoruz. Fakat bugün Türkiye'de bir iç savaşın olduğundan (ki bunun devrimciler açısından devrimci iç savaş —yani öncü savaş— olması gerek) söz edemeyiz..."

"Devrimci iç savaş" kavramı etrafında sü-rüp giden hep aynı sınırsız saçmaktır. "Bugün Türkiye'de bir iç savaş olduğundan söz edemeyiz. Çünkü iç savaş oldu mu devrimci bir iç savaş —yani öncü savaş— olması gerek" söz edemeyiz..."

Öncü savaş, iç savaşta, devrimcilerin mücadeleyi yürütüş biçimi ile ilgili bir kavramdır. "Devrimci iç savaş, öncü savaş demektir" gibi bir tanım tamamen saçmadır. Oligarşinin saldırıları ve buna karşı devrimcilerin mücadeleleri, devrimcilerin öncü savaşına uygun bir konumda ve tercihte bulunmalarına rağmen, gene devrimcilerin iradelerinden bağımsız olarak çeşitli biçimler alabilir. O zaman devrimci iç savaş yoktur - o halde iç savaş da yoktur mu demek? Herhangi bir ülkedeki mücadelede, doğru devrimci çizgideki bir önderliğin bulunmaması halinde, sınıflar çatışmasının öncü savaş biçiminden farklı yönlerde gelişmesi, örneğin şehirlerdeki ayaklanmalara başvurulması (sonu yenilgiye bitecek de olsa) mümkündür. Örneğin İran'daki bugünkü gelişmeleri ele alalım. İran'daki mücadelelere, doğru devrimci çizgideki bir proletarya partisi önderlik etmiyor. Ve çatışmalar bu şekilde sürüp gidiyor. Bu çatışmalar sonunda bir devrimin gerçekleşmesi de (bugün için) mümkün görünmüyor. O halde, İran'da "öncü savaş yok, iç savaş, devrimciler iradi müdahale ile başlatmadılar" diye İran'da devrimci iç savaştan bahsedilemeyeceğini, (savaşı gerici güçlerin başlatıp sürdürdüğü de ortada olduğuna göre!) orada gerici bir iç savaşın olduğunu mu söyleyeceğiz? Bu, elbette düpedüz bir budalalık olur ve de askıcı solların "devrimci iç savaş" tanımlarıyla bundan başka bir sonuca ulaşılması da mümkün değildir.

Bu cehalet üzerine inşa edilmiş karışıklığı geçelim. Askıcılar, kendi cahilliklerine bakmaksızın Devrimci Yol'a karşı kocaman kocaman suçlamalarla saldırmaya da cesaret ediyorlar. Döne dolaşa, "Devrimci Yol, iç savaş var ve kendiliğinden derinleşiyor. Bize de bu kendiliğinden derinleşen iç savaş, direniş komiteleri ile derinleştirmek kalıyor. Öncü savaşına da ihtiyac kalmadı" diyor" diyerek, sözde, bu

bizim iddialarımızın(!) ne kadar yanlış olduğunu ispat etmeye çalışıyorlar! Oysa yukardaki bize maletmeye uğraştıkları düşüncelerin yanlışlığını kanıtlamak için, bunca zahmete girişmelerine hiç gerek yoktu! Devrimci Yol Dergilerini açıp, çeşitli yazılarında defalarca belirtilmiş olan, ve açık seçik bir şekilde defalarca vurgulanmış olan ve hiçbir oportünistin üstüne yürümeye cesaret bile edemediği devrimci tespitleri aktararak, bize maletmeye uğraştıkları görüşlerin yanlışlığını mükemmel bir biçimde kanıtlayabilirlerdi. Devrimci Yol'daki çeşitli yazılardaki, "ülkemizdeki çatışmaların burjuvazi tarafından durdurulmadığı; çatışmaların giderek derinleşip yaygınlaştığı; oligarşinin bunu önlemek için çeşitli yollara başvurduğu; ama başaramadığı; bütün bu çatışmaların toplumumuzu derinlerden sarsarak çok önemli devrimci dinamikler biriktirdiği; bütün bunların öncü-savaşçı bir partinin doğru çizgideki önderliğiyle devrimci bir doğrultuya kanalize edilmesi halinde, devrimci çözümleri de olanaklı hale getirdiği; devrimcilere düşen görevlerin, bir yandan geniş halk yığınları içindeki faşizme karşı direnme eğilimlerini doğru bir anlayışla örgütlemeye çalışırken, diğer yandan ve esas olarak, bu savaşta zafere ulaşabilmemiz için temel, vazgeçilmez önkoşul olan proletaryanın öncü savaşçı partisinin ve onun doğru devrimci çizgideki önderliğinin oluşturulması için hiç durmadan mücadele etmek olduğu; bunun için de emekçi halklarımıza karşı ilan edilen bu savaşta görevlerimizi yerine getirebilmek için kararlı ve tutarlı biçimde savaşmaktan başka devrimci bir yolun olmadığı" şeklindeki devrimci tespitlere sayısız atıfta bulunarak bunu zahmetsizce yapabilirlerdi. Ama onlar, bunun yerine, "DY, Direniş komitesi önererek öncü savaşını reddediyor. Direniş komitesi ile iç savaş derinleştirmekten söz ediyor" gibi abuk sabuk suçlamalarla Devrimci Harekete karşı sözde teorik itirazları ileri sürüyor. Daha önce de yazıldı. İlkellik birçok şeyi bir arada kavramaya imkan tanımayan bir hastalıktır. En çok acelecilerde rastlanan bu hastalık belirtileri şimdi askıcılarda da bol bol görülmüyor. Direniş komitesi gibi bir örgütlenme biçiminin önerilmesi, neden öncü savaşın reddi olsun! Örneğin Dev-Genç örgütlenmeleri oluşturunca, veya "Devrimci Memur Hareketi"ni(!) TUM-DER'de, Devrimci Öğretmen Hareketi'ni de(!) TÖB-DER'de hakim kılma-ya** çalışırken öncü savaş neden reddedilmiş olmuyor da herhangi bir mahalle ya da fabrikada veya okulda faşizme karşı direniş komitesi kurmaya çalışınca "öncü savaş ve de suni denge" reddedilmiş oluyor?

Ama hayır, biz ne yaparsak yapalım, askıcıların bu ve benzeri konularda yarattığı karışıklıkların içinden çıkmamız, onlara iki çift laf anlatmamız mümkün değildir.

(*) Bu sistemin ne menem birşey olduğu aynı bir mesele. Buna göre aceleciler kitle örgütlerinde kendi "siyasetlerini" gizlerler. Başka bir siyasi gruptanmış gibi görünerek (devekuşu gibi "illegal") ve de çaktırmadan "adam kafalamaya" çalışırlar. Savundukları teoriye uygun olarak, böyle çok orijinal bir çalışma şekli yürütürler!

(**) Bütün ilkel-seçmecici akımların en belirgin ve ezeli hastalığı TAKLİTÇİLİK ve KOPYACILIKtır. Askıcılar da şimdilerde kendilerine böyle: "Devrimci Memur Hareketi", "Devrimci Öğretmen Hareketi", "Hakiki DEV-GENÇ" gibi isimler takarak bunun en yeni örneklerini sunuyorlar. Onlar bu şekilde bütün siyasi geleceklerini, kamuoyunda "tutmuş" isimlere sahip olabilmeye başlamışlar. ("Dev-Genç" isimli bir dergi çıkarmak da bu iş için en "akıllıca"(!) yol olarak seçilmiş! Onlar bir zamanlar da bir sıvı akıldının önderliğinde KSD'cilerle, böyle bir "HAKİKİ KURTULUŞÇULUK" savaşına da girmişlerdi. Onlara devrimciliğin böyle isim kalkanlığıyla yürütülemeyeceğini birisi anlatsa iyi olur. Eğer bu yöntem geçerli olsaydı akıl hastanelerini dolduran nice Napolyonlara taht yetiştirmeye kimsenin gücü yetmezdi!

■ "GOŞİZM", "BİREYSEL TERÖRİZM" TERANELERİ ve

Karanlıkta Işık Çalanlar

İlerici Yurtsever Gençlik

"İlerlemeci" Gençlik yayın organının 66. sayısında "Faşist Terör, Devrimci Mace-racılık ve İşçi Sınıfının Savaş Yolu" başlığıyla yayınlanan bir yazıda, her zaman-ki gibi devrimci mücadeleye küfrediliyor. CHP'den hala "umudunu" kesmemiş gö-rünen yazar "CHP ağırlıklı hükümet, hala tarafsızlık adı altında faşistlere cesaret veren ikircikli ve kararsız tutumunu sür-dürüyor" diye yazıyor. Belli ki bizim "İlerlemecilerimiz" de "hala" CHP'nin faşizme karşı bir şeyler yapmasını bekliyor. Ama CHP'yi "ikircikli ve kararsız" diye nitelerken elbette çok yanlış. Çünkü CHP ve genel başkanı Ecevit'in emekçi halk güçlerine ve kuruluşlarına kıyasıyla bir savaş sürdürürken hiç de "ikircikli ve kararsız" olmadığını kör olmayan bütün gözler görüyor.

Yazıda esas olarak faşizme karşı sürdürülen meşru savunma çizgisine, Lenin'in sözlerinin arkasına sığınarak, kara çalın-maya çalışılıyor. Yazıda, "küçük burjuva devrimciler" deniyor, "silahlı savaşı mutlaklaştırıyorlar. Şiddet ve terörün esi-ri oluyorlar. Faşist teröre karşı devrimci terörü yükseltiyorlar. Öncü savaşçı teori-lerine uygun eylemlerine hız veriyorlar." Devrimcilere nasihat vermeye yeltenen yazar şöyle devam ediyor: "Bir 12 Mart deneyiminden de gerekli dersleri çıkara-madığımız görülüyor. Eski hatalar yinele-niyor." Bu arada "faşizmin tirmanması-nın" müsebbiblerini de şöyle ilan ediyor: "Bireysel terörizm, faşist terörü, faşizmin tirmanışını getirmiyor. Onun daha da saldırganlaşmasına ortam hazırlıyor". Böylece bir kez daha "aman uslu duralım yoksa faşizm gelir" teranesini dinlemiş oluyoruz. Öte yandan, çok önceleri PDA'cıların Aydınlik dergisinin 81. sayısında "öncü savaşla devrim yapıldığını hiç görünüp mü?" şeklindeki sorusunu, bu kez İGD'iler de "Öncü Savaş", "Silahlı propaganda" çığırtkanlığı ile elde edilen en küçük somut bir kazanım gösterebilir misiniz?" diye tekrarlıyorlar...

Evet, yazının büyük bir bölümü böylesi kanıksanmış revizyonist yavellerle dolu. Ama son bölümünde bir kaç cümle var ki, insan bir an bunların İGD'iler tarafından söylenmiş olduğuna inanamıyor. Şöyle:

"Bugün işçi sınıfının partisi (faşist teröre karşı) (...) yığınsal çıkışları örgütlemek kadar bu çıkışların güvenliğini sağlamanın da faşist terörün bugünkü boyutlarında büyük önemi olduğunu üzerine basa basa söylüyor. Yığınsal gösterilere katılacak tüm görüşlerden ilericilerin, yurtseverlerin oluşturacağı koruma komitelerinin kurul-masının zorunluluğuna değiniyor. Koru-ma komitelerinin kentlerde, köylerde,

fabrikalarda, okullarda can güvenliği ko-mitelerine dönüşmesi gerektiğini, halkımı-zın kendi can güvenliğini kendisinin sağla-masından başka bir seçeneğinin kalmadı-ğını vurguluyor", vb...

Genç Öncü

Genç Öncü dergisinin 6. sayısında Genç-Öncü Derneği genel başkanının kaleme aldığı başyazıda da İGD'ilerin yazısında olduğu gibi şaşkıncı ifadelerin yer aldığı dikkat çekiyor. TİP'li "genç öncü"de "elbette ki devrimciler kendi canlarını ve örgütlerini korumak zorundadırlar, bu ko-nuda en gerçekçi önlemleri almak görev-lelidir" diyor. Diyor ama bu "genç öncü" nün İGD'ilerden daha "temkinli" olduğu da hemen görülüyor. İGD'ilerden daha sert bir şekilde "devrimci terör"ün karşı-sına dikilmekten başka bir şey de söyle-miyor. Faşizme karşı aktif direniş kötü-lemeye ve karalamaya çabalarken aklınca şu öğütleri veriyor: "Dün faşist işgal altın-daki okullara ilericiler gidebiliyorsa bu başan silahlı sonucunda mı, yoksa oradaki yığınların direnmesi ve iktidar üzerinde etkili olmasından mı gelmekte-dir?" Sahi bu başarılar nasıl kazanılmış-tır? TİP'ilerin "güvenlik kuvvetleri ile faşistleri karşı karşıya bırakması" önerisi sayesinde değil her halde! TİP'li "genç öncü" bu öneriyi unutmış görünüyor ve yığınların direnmesi ile aktif kadro dire-nişleri arasında bir ikilem kurmaya çalışı-yor. DEV-GENÇ'in "faşist işgalleri kıra-cağız", "bütün yurtseverler okullarına" şı-arları doğrultusunda verdiği mücadeleyi, bu mücadelenin biçimlerini, unutmak mümkün mü? TİP'li yazar kendisi de eğer okuluna devam edebiliyorsa, bu mücade-lenin ortaya koyduğu söz konusu başarıyı çarpıtmamalıdır. Hiç olmazsa nankörlük etmemelidir...

Genç Öncü'deki yazıda bunlardan başka bir de hükümet eleştiriliyor ve şöyle deni-yor: "Hükümet faşist saldırılar ile faşizme karşı meşru direniş hakkını ve kitle hare-ketlerini aynı kefeyle koyma hatası içinde-dir". Burada elbette TİP'li bir kimsenin "faşizme karşı meşru direniş hakkı"nı savunması sevindirici bir olgudur. Ama sa-nınız, bu "genç öncü" bir gaf yapmıştır. Çünkü hatırladığımız kadıyla, geçtiği-miz haftalarda TİP genel başkanı Boran Yürüyüş'te yazdığı bir başyazıda, hükü-metin faşist ve goşist terörün üzerine et-kin bir şekilde yürümediğinden yakını-yor, bu konuda daha yetkin güvenlik ve istihbarat önlemleri alınması gerektiğine işaret ediyordu. Yani silahlı terörün her türlü-süne karşı olduğu bilinen TİP genel başkanı goşistlerin de siyasi polis, MIT ve kontr-genilla tarafından sıkı bir şekilde iz-lenmesi gerektiğini ima ediyordu. Şimdi ise TİP'li "genç öncü" kalkmış, faşizme karşı meşru savunma hakkı'ndan söz edi-yor. Hayret...

Devrimciler Askıcılar'ın sahtekarlıklarını teşhir ediyorlar!

Askıcılık olayı, bugün ulaştığı nokta itibarıyla, bütün varoluş nedenini Devrimci Harekete karşı olmaya bağlamış ve bu haliyle bir zavallılık hareketi olduğunu iyice sergilemiştir. Askıcılar şimdi palavra, sahtekarlık ve riyakarlıkla siyasi olarak varolabilecekleri hayaliyle çırpınıp durmaktadırlar. Askıcıların bütün marifeti Devrimci Harekete her ne palasına olursa olsun karşı olmak, Devrimci Harekete karşı olan herkesle birlik olmak şeklinde özetlenebilir. Askıcılar bu konuda KSD'cileri bile zaman zaman geride bırakan "yeteneklere" sahip olduklarını ispatlamışlardır. (Örneğin Cumhuriyet gazetesine karşı başlattığımız devrimci ihtar boykotu sırasında, sırf Devrimci Harekete karşı olabilmek ve Cumhuriyet'in kendilerine "dev-genç" ismini bahsetmesi(!) için gazete patronları ve bu gazetenin CHP ve TKP şakşakçısı yazarlarına iltifat etmekten, destek olmaktan çekinmemişlerdir).

Bütün bunlarla beraber, şimdilerde askıcılığın sandığı en önemli silahın palavracılık üzerine kurulu bir propaganda şekli olduğu görülmektedir. Sağda solda sergiledikleri "cengaverliklere" şatafatlı atıflarda bulunarak ne kadar keskin olduklarını göstermek için özel bir çaba harcadıkları görülmektedir. Ama devrimci mücadelenin "palavralı propaganda" ile yürütülemeyeceğini anlamaları için, yüzlerinde kızaracak bir yer kaldıysa eğer, şu çıkardıkları dergilerini bir kez daha okumalıdır.

Biz, Devrimci Mücadelede yaptıklarımızla övünmeyi devrimci bir yol olarak görmeyiz. Şimdiye kadar yaptıklarımız ve bundan sonra yapacaklarımız, bütün her şey emekçi halklarımızın kurtuluşu uğruna olmuştur, olmaktadır. Devrimci Mücadele adına kimin ne yaptığını dost da düşman da bilmektedir. Devrimciler emekçi halklarımızın kurtu-

luşu uğruna yaptıklarının daima yapmak zorunda olduğu görevlerinin sadece bir kısmı olduğunu bilirler, ve her geçen gün görevlerini daha iyi daha az eksikli ve daha az kusurlu olarak yerine getirmekten başka bir şey düşünmezler ve hele yaptıklarını bir böbürlenme ve reklam konusu olarak görmezler. Tam tersine, eksikliklerini görmekten ve göstermekten çekinmezler.

Örneğin Malatya konusunda biz başarılarımızın "reklamı"nı yapmak yerine, buradaki mücadeleyi daha da yükseltmek için "çuvaldızı kendimize batırmayı" tercih ederiz. Çünkü biz varolan eksik ve hataları düzeltmeden başarıya ulaşamayacağımızı herkesten iyi biliriz. Mücadeledeki hatamızı da sevabımızı da biliriz. Peki askıcılar? Onlar bizim sürekli vurguladığımız, düzeltmekte olduğumuz ve düzeltmek için çaba sarfettiğimiz hatalarımızı, kendileri için emsalsiz bir istismar konusu yapmaya çalışırlar. Dahası, bir kaşık suda fırtına koparmaya kalkışarak Malatya'daki devrimci mücadeleye çamur atmaya çalışırlar. Malatya'da bir kısmı daha önceden Devrimci Hareketten çeşitli nedenlerle dışlanmış olan, bir kısmı da çocuk denecek yaştaki unsurlardan oluşan 20-30 kişi ile Malatya'nın devrimci mücadelesi adına(!) çalım satmaktan, Malatya'yı (Sivas'ı vede Elazığ'ı) kurtarmak üzere olduklarına dair masallar düzmekten ve vatan kurtaran şaban pozlarına geçmekten çocukça bir zevk alırlar.

Elbetteki biz onların bu çocukça şarlatanlıklarına, Malatya'da-Sivas'ta ve Elazığ'da yaşayanların gülüp geçtiklerini biliyoruz.

Aşağıda, onların bu çocukça şamatalarıyla ilgili olarak Sivas ve Elazığ'daki arkadaşlarımızdan aldığımız iki mektubu yayınlıyoruz.

Elazığ

Bilindiği gibi askıcılar saflarımızdan ayrılırken büyük ölçüde hemşehrlik bağlarından da yararlanmaya çalışmışlar ve bu feodal ilişkilere "siyasi" bir görüntü vermişlerdi. "Elazığlılık" bağı bu anlamda ve bir süre askıcıların varlık nedenlerinden biri olabilmisti. Ve askıcılar bu sayede Elazığ'da sürdürülen devrimci mücadele hakkında yalan haberler yayma konusunda özel bir gayret sarfetmişler, Devrimci Hareketimizin burada "yok olduğunu" kanıtlamak için olmadık yollara başvurmuşlardı. Buna rağmen Elazığ, Devrimci Yol Hareketinin sarsılmaz kalelerinden biri olmaya devam etmiştir ve devam etmektedir.

Askıcılık olayı ortaya çıktığında Elazığ'da, şimdi Devrimci Hareketimizin ön safalarında bulunan arkadaşlardan bazıları askıcıların yanında yer almışlardı. Bu arkadaşlar bir süre sonra askıcıların sahtekarlıklarını kavramışlar ve özeleştiri yaparak Devrimci Hareket saflarına geri dönmüşlerdi. Hem bu olay hem de Devrimci Yol'un Elazığ'da gittikçe daha fazla güçlenmesi, askıcıları çileden çıkarmıştır.

Askıcılar Elazığ'da açılan Doğu Dev-Genç'in militan mücadelesini karalamak için de büyük bir gayret göstermektedirler. Doğu Dev-Genç'in faşistlerin işgali altındaki bir semtte açılmasına şiddetle karşı çıkan askıcılar TİP'lilerden bile geri bir kafa yapısıyla, Elazığ gibi bir yerde faşistlerin olduğu semtlere gidilmemesini, orada yaşayan emekçi halkın faşistlere teslim edilmesini önerebilmektedirler. Böyle bir yerde demek açmanın "maceracılık" olduğunu söylemektedirler ve Doğu Dev-Genç'in yerine Fevziçakmak mahallesinde bir kooperatif açılmasını savunmaktadırlar. (Fevziçakmak mahallesi Elazığ'da faşistlerin hiç bulunmadığı bir bölgedir-Devrimci Gençlik).

Evet, askıcılar Doğu Dev-Genç'in faşistler tarafından bombalanması karşısında "biz faşistler burada sizi yaşatmaz dememiş miydik" diye böbürlenmeye kalkmakta ve bu olaydan sonra devrimcilerin Doğu Dev-Genç'in olduğu yere gidemediklerini ileri sürmektedirler. Askıcılar, Fevziçakmak'tan çıkabilirlerse gelsinler, ve bu bölgede süren mücadeleyi görsünler. Elbetteki buradaki mücadeleyi kazanamayabiliriz. Biz kazanmak için sonuna kadar savaşıyoruz. Kazanamazsak askıcılar sevinir! Kazanırsak zafer emekçi halkımızdır!

Şimdi, Elazığ halkı, askıcıların ne denli keskin nişancılar(!) olduğunu belirtmek için "Fevziçakmak mahallesinde gökte yıldız kalmadı" diye onlarla alay etmektedir. Elazığ halkı, kendilerine şehre inmemelerini tavsiye eden ve hala "devrimci önder" pozlarında dolaşabilen askıcı şaşkınlının ne "yaman silahşör" olduklarını artık iyice anlamıştır.

Belli ki askıcılar hızla silinen varlıklarıyla Fevziçakmak mahallesinde "devrimcilik" oynamaya bir süre daha devam edebileceklerdir. Varsın onlar keskin devrimci pozlarında sağda solda çalım atsınlar. Devrimciler Elazığ'ın bütün semtlerinde emekçi halk güçlerini direniş komiteleri içinde örgütlemeye ve faşizme karşı militan mücadeleyi yükseltmeye devam edeceklerdir. Ve Elazığ halkı kimin anti-faşist direniş bayrağını yükseklerde tuttuğunu çok iyi öğrenmiştir. Hem de kendi öz deneyimi ile...

Elazığ'dan DEV-GENÇ taraftarları

Sivas

Duyduk ki askıcı arkadaşlarımız Sivas direnişine sahip çıkıyorlarmış. Gerçi Sivas'la ilgili bir "özel sayı" çıkarıp sahtekarlık yapmaya kalkıştıklarında ve bu sahtekarlıklarının hesabı sorulduğunda, kimisi bir yanlışlık olduğunu söylemiş, kimisi de "direnişte bizim de bir arkadaşımız yer almıştı" diye izahatta bulunmuştu. (Bu doğruydı, çünkü Eğitim Enstitüsünde var olan bir kaç askıcı da o sıra memleketlerine bayram tatiline gitmişti). İşte bu "bir kişi"nin bütün direnişin (koca Sivas'ın tüm mahallelerinde) önderliğini yaptığını iddia etmişlerdi. Niceliğin önemli olmadığını, sayıya bakmamak gerektiğini hatırlatmışlardı! Bu arada askıcılar dergilerinde, Sivas Direnişi konusunda yine Devrimci Yol'a küfredip kendi yaman devrimci önderleriyle(!) böbürlenmeye kalkışmışlardı. Bunları okuyunca aklımıza bir fıkra geldi.

... Vaktin birinde, iki adam kadı'nın karşısına çıkmışlar. Davacı olan, kadı'ya, diğer adamın odun kestğini, kendisinin ise bu sırada her balta vuruşunda "hıh" diye ses çıkarttığını, bu nedenle kesilen odunlarda kendisinin de payı olduğunu ve hakkını istediğini anlatmış.

Evet, bizim askıcıların durumu da böyle. Eline balta almayan sadece "hıh" diyen adam kadar yerleri var mücadelede. Bilirsiniz, fıkradaki kadı bu adamı dinledikten sonra, emek harcayarak odunları kesen adamdan beş altın ister ve davacı olana bu altınların sesini dinlettikten sonra kovar onu. İnanyoruz ki Sivas'ın emekçi halkından da askıcılar hak ettikleri türden böyle bir ikramiye almaktan mahrum kalmayacaklardır!

Sivas'tan DEV-GENÇ taraftarları

Ermenek

Devrimci Hareketimizi terk ederek, oportünistler kervanına katılan Askıcılar, Ermenek ve köylerine kadar gelerek kendi şaşkınlıklarını buradaki devrimcilere de bulaştırmaya çalıştılar. Bu şaşkınlık Devrimci Yol'un Mahir yoldaşın tezlerini inkar edeceğinden şüphe ettiklerini söylediler. Bizler ise bu baylara devrimci düşüncenin evham üzerine inşa edilemeyeceğini bir kere daha hatırlattık. Uzun tartışmalardan sonra "bunların kafaları şartlanmış" diyerek tartışmaktan vazgeçtiler.

Bizler Ermenek, Esentepe-Uğurlu-Elma yurdu-Boyalık köyleri devrimcileri olarak Devrimci Yol'daki mücadelemizde sonuna kadar kararlı olduğumuzu bildirir, yoldaşça selamlarımızı iletiriz.

Ermenek'ten bir grup devrimci

Nusaybin'de askıcıların sahtekarlığı

Bizler Devrimci Hareketin saflarına bir yıldan fazla bir süre önce katılmış olan Nusaybin'li devrimcileriz. Olanaklarımız dahilinde bölgemizdeki Devrimci Hareketi geliştirebilmek için çaba sarfettik, çok şeyler yaptık demiyoruz ama inançlı çabalarımız oldu. Bu arada kendisine "Devrimci Sol" adını yakıştıran bir grup askıcı saflarımızı terk etmişti. Bu olayı partileşme sürecindeki doğal bir şey olarak kavramıştık. Ama, siyaset şaşkınları en kaşarlanmış revizyonistlerin bile baş vuramıyacağı yöntemlere baş vurmaktadırlar. Askıcılar şimdi devrimci ahlakı bir tarafa bırakarak Devrimci Hareketi parçalamak için her türlü yöntemi mübah sayıyorlar.

Askıcılar ayrıldıktan sonra iftira ve çamur kampanyalarını Nusaybin'de sürdürdüler. Kasabamıza gelerek en iğrenç kafa kol yöntemlerine baş vurdular. Örneğin, gelen kişi kendisinin kürk olduğunu, bizlerin de kürk olduğunu, Devrimci Yol'un ise "kürk düşmanı" olduğunu söyledi. Genç unsurları üniversiteye sokacağını, yeter ki kendilerinden olmamızı istedi. Anlaşılan bizi satılık insanlar-paralı askerler sanıyordu. Ama umduğunu bulamayan bu askıcı Nusaybin'i terk etmek zorunda kaldı.

Diyeceğimiz şudur ki, askıcıların yöntemi yalandır, iftiradır, dedikodudur, kafakoldur. Bunu gözlerimizle gördük. Zaten ideolojisi olmayanlardan başka bir şey de beklenemezdi.

Askıcılar ise şunu iyi bilsinler: Sizin göreviniz Devrimci Yol'u parçalamaktır. Ama bırakın bu görevi MİT, Kontr-gerilla ve oligarşinin diğer güçleri üstlensinler. Bu tür saldırıları bugüne kadar revizyonistler, oportünistler yapıyordu. Onların yapamadıklarını yapmaya sizler yeltenmeyin.

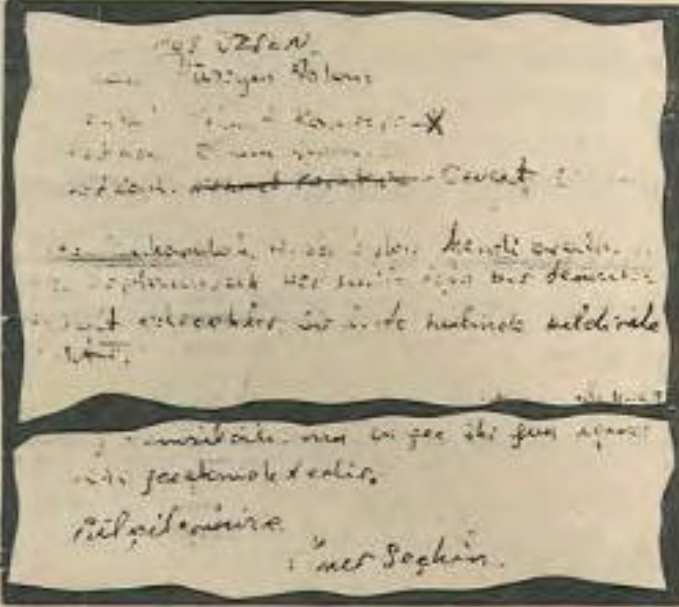
Herşeye rağmen genelde Türkiye'de ve Kürdistan'da olduğu gibi Nusaybin'de de Devrimci Hareket vükselecektir.

Nusaybin DEV-GENÇ Devrimci Yol taraftarları

BELGE

Faşistler devrimcilere nasıl saldırıyorlar?

Mimar Kemal Lisesi Akşam Bölümü'nde okuyan faşistler, öğrenci olmayan Ömer Seçkin ve Durmuş Özden adlı faşistlerce aşağıdaki belgede görüldüğü üzere örgütlenmişlerdir.

DURMUŞ ÖZDEN

Başkan: Hüseyin Aslan
Başkan Yard: Mehmet Karatepe
I. Kat Başk: Orhan Çuha
II. Kat Başk: Cevat Özcan

Not: Yukarıdaki Arkadaşlar kendi aralarında toplanarak Her sınıf için bir temsilci tesbit edecekler. Bir liste halinde bildirilecektir.

Başkan Hüseyin Aslan, Orhan Çuha ve Mehmet Karatepe. Her zaman Durmuş Özden ile görüşüp konuşacaklar ve dalma fikir alış verişinde bulunacaklar. Bu üç kişinin dışında hiç kimse Durmuş Özdenle irtibatda olmayacak ve idare heyetinin danışıp görüştüğünü bilmeyecektir.

Sınıf temsilcilerinin en geç iki gün içinde tesbiti gerekmektedir.

Bilgilerinizi

Ömer Seçkin

Örgütlenen faşistlerden biri yukarıdaki belgede adı geçen Hüseyin Aslan'a devrimcilere düzenleyecekleri saldırıyı anlatıyor:

Sevgili Hüseyin

Cuma günü olaydan sonra komünistler işi iyice azıttılar. bizi 1-er gün derse sokmadılar. Sonra peşimliler ve vuracaklarını söylüyorlar biz ne yapacağımızı şaşırık herkes bugün için peni dövceklerini söylüyorlar. Şimdi ismini vereceğim komünistlerin çaresine bakılmasını isteyeceğim (Gazi Eryurt) (Levent Onan) (Oğuz) bunların bugün akşam icabına bir bakalım. Hüseyin ben yukarıdayım. 7 dersten sonra yukarıya çık.

Faşistler okullarındaki devrimcileri Ülkü Ocakları'na nasıl jurnalliyor?

Aşağıdaki sınıf raporları Keçiören Lisesi'ndeki faşistlerce Keçiören Ülkü Ocakları'na yazılmıştır.

Sınıfımızda birkaç komünist dışında kalan diğer taraf bize sempatanlık duyuyorlar ve kutsal davamızı benimsiyorlar. Buda bizim haklı davamızda dahada ileri gitmemizde yardımcı oluyor.

Bu hafta sınıfımızda herhangi bir olay görülmemiştir. Sınıfın üstünlüğü bizim elimizdedir. Devamlı propagandamızı yapıyor ve sempatanları sağlamlaştırmaya uğraşıyoruz.

Bunun dışında koridorumuzdan memnun deyilim. Pazartesi günü bir topluluk meydana getirilip koridorlar dolatıldysada sonraki günler bu hareket durdu buda komünistlerin hareketlerini kolaylaştırıyor.

Sınıf Listesi

İrfan Arslan
Orhan Yücesoy
Merih Parlak (İşte çalıştığından dolayı gelemiyor).
Hüseyin Karakaya

Bunun dışında bize sempatan bir çok kişi var. Bunlarsa evlerinin uzak olmasından ve kendilerini belli etmemek için gelemiyorlar.

6 FEN A sınıf başkanı
İrfan ARSLAN

TANRI TÜRKÜ KORUSUN VE YÜCELTSİN

6 FEN E SINIF RAPORU

Başkan Yunus YAŞARKAN

Pazartesi günü Sosyoloji dersinde (...) ile tartışma yapıldı. (...) bir konu üzerine (ders ile ilgili) adamın kapitalist olduğunu söyleyerek kapitalizm ile ilgili konuları konuştu. Bizde elden geldiği kadar karşı çıktık.

(...) işçinin sömürülüşünü ve insanlar arasında eşitlik olmasını savundu. Misal olarak fabrika sahibinin zengin olduğunu ve bu zenginliği halkı sömürerek olduğu söyledi. Ve bunların işçi-

Diğer salı, çarşamba, perşembe günleri birşey olmadı.

Aimancacı Ferula münakaşa edenler hocadan izin istedi. Disipline verdiği için derste ilgililerle disiplininden kararını geri alacak.

Faşistler emekçi halkları nasıl birbirine düşürmeye çalışıyor?

Faşist katiller, emekçi halklarımıza karşı ilan ettikleri savaşı sürdürmenin bir yolu olarak "alevi-sünni" çatışması görüntüsü yaratarak, ilericilere, devrimcilere ve tüm halka saldırmakta, karanlık tertipler düzenlemektedirler. Fakat yaratılan olaylar faşistlerin iddia ettiği gibi bir alevi-sünni çatışması değildir. Sadece ve sadece faşist katiller kendi saldırılarını gizleyebilmek ve kendilerine taban bulabilmek için böyle bir görüntü yaratmak istiyorlar. Faşistler, karanlık tertip ve saldırılarını gerçekleştirebilmek için ise aldatılmış, zavallı ve hastalıklı insanları kullanmaktadırlar. Aşağıda bunlardan birinin halktan birine yolladığı mektubu bir belge olarak sunuyoruz.

25-6-1978

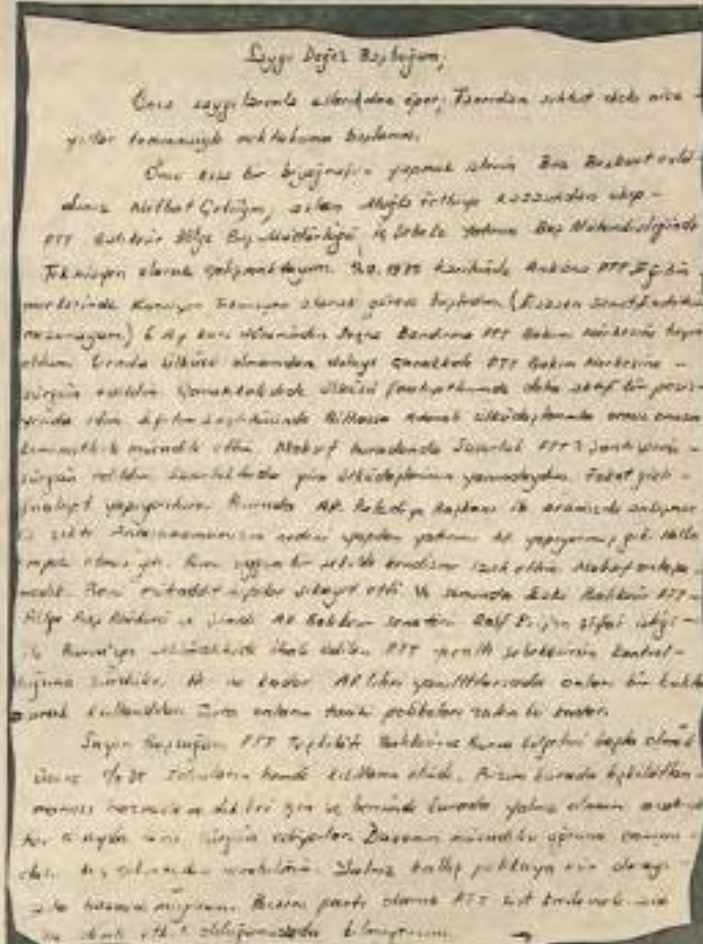
Sayın Yusuf Ünal Ben kırıkalelilyim ülkü dermeğindeyim. herkes memleketinin komünistlerini terbiye etmek için bölüştük. Bizim kırıkalelin kızılbaş komünistleri Keçikıranı rahatsız etmektedir. Bunları terbiye etmek için görevi üzerime aldım. Kızılbaşlar nesine güveniyor. Bunların yanında Allah, yok Peygamber yok. Bu ay ne ayı Bu ay müslümanların ibadet ayı Bunlar ne kiliseye gidiyorlar. ne camiye Bunlar kafirdir. Sen bunları evine niye kiracı koyuyorsun Biz seni soruyoruk müslüman diyorlar sana. Ben ayın 5 inde Ali ekinciye mektup gönderdik Yusuf amcaya söyle Alevi kiracıyı Evinden çıkar. Ben cuma günü takkak ettik evini Halen kızılbaş evinden çıkmamış oturuyor. Biz bunu çıkarmak için Eve hakaret edeceğiz silahlı. Ve bombalı saldıracağız sanada evinde zarar olur. Acele bildiriyoruz. Acil olarak evden koğ biz ecevite mektup yazdık kenan evrenede mektup yazdık kızılbaşlar cumhuriyetli devirmek istiyor. ecevitte kenan evrende diyorlarki Bizde kızılbaşlardan bıktık osandık diyorlar. Bizde onların karşısındaayk diyorlar. elinizden gelen kötülüğü yapın kızılbaşlara diyorlar. Mektubuma son verirken selam eder. ellerinden operim Allah izin verirse Kızılbaşları kuzu gibi terbiye edeceğiz. Hep müslümanlara bildiriyoruz. Müslümanın evinde. Hiç bir. Kızılbaş kiracı olmayacak. Bunlar. rahat durmazsa gne bunlar. müslümanlara takılırsa ve cumhuriyet hükümetini yıkmaya çalışırsa içimizde askeriyede beraber. Malatya'da kızılbaş mahallesine saldırdıkları gibi, ve köyden olsun ve şehirden müslümanlar birleşip Allahın izni ile Büyük saldırıya geçeceğiz Gör bir kere o mahle ne olacak İnşallah. Cumhuriyet hükümeti bize mücade ederse.

Gön: Şakir Yıldırım

Bir faşistin Başbuğuna mektubu

Saygı Değer Başbuğum;

Aşağıda MC döneminde devlet kuruluşlarını işgal eden binlerce faşisten birinin, PTT teknisyeni bir faşistin o zamanların Başbakan yardımcısı olan Başbuğundan yardım isteyen mektubunu yayınlıyoruz.

Önce saygılarımla ellerinden oper; Tanrıdan sıhhat dolu nice yıllar temennisiyle mektubuma başlarım.

Önce kısa bir biyografimi yapmak isterim. Ben Bozkurt evladınız Mithat Çetin'im; aslen Muğla Fethiye kazasından olup PTT Balıkesir Bölge Baş Müdürlüğü İç Sebeke Yatırım Baş Mühendisliğinde Teknisyen olarak çalışmaktayım. 3.2.1975 tarihinde Ankara PTT Eğitim Merkezinde Kursiyer Teknisyen olarak göreve başladım. (Esasen Sanat Enstitüsü mezunuyum.) 6 Ay kurs döneminden sonra Bandırma PTT Bakım Merkezine tayin oldum. Orada Ölkücü olmamdan dolayı çanakakale PTT Bakım Merkezine sürgün edildim. Çanakalede ölkücü faaliyetlerimde daha aktif bir pozisyonda idim. Eğitim Enstitüsünde Bilnassa Adanali Ölküdaşlarımızla omuz omuza komünistlerle mücadele ettim. Malesef buradanda Susurluk PTT 3. Şantiyesine sürgün edildim. Susurlukta yine ölküdaşlarımızın yanındaydım. Fakat gizli faaliyet yapıyordum. Burada AP. Belediye Başkanı ile aramızda anlaşmazlık çıktı. Anlaşmamızın nedeni yapılan yatırımı AP. yapıyormuş gibi halka empoze etmesiydi. Bunu uygun bir şekilde kendisine izah ettim. Malesef anlaşamadık. Beni müteaddit defalar şikayet etti. Ve sonunda Eski Balıkesir PTT Bölge Baş Müdürlüğü ve Şimdi AP. Balıkesir senatörü Ralf Eriş'in şifalı isteği ile Bursa'ya Muteahhide ihale edilen PTT yeraltı şebekesinin kontrolüne sürgündü. Her ne kadar AP. illeri yanıltılsada onları bir kukla olarak kullandılar. Zira onların tarihi politikaları zaten bu kadar.

Sayın Başbuğum PTT Teşkilatı Balıkesir ve Bursa bölgeleri başta olmak üzere %80 solcuların herme kızılarını elinde. Bizim burada teşkilatlanmamızı hazmedemedikleri için ve benimde burada yalnız olmam aşabıyla her 5 ayda beni sürgün ediyorlar. Davamın mücadelesi uğruna canımı dahi hiç çekinmeden verebilirim. Yalnız kalış polikaya esir olmayı asla hazmedemiyorum. Bizim parti olarak PTT üst kademelerinde ne denli etkili olduğumuzda bilmiyorum.

Bu vesile ile bilhassa Ankara'ya gelerek teferuatlı bilgi vermek istiyorum. Emredeceğiniz bir zamanda gelmek istiyorum.

Mektubuma son verirken saygılarımızla malien ellerinizden operiz.

17.12.1977
İniza
Mithat Çetin
PTT 2. Şantilye Amiriği
(Kontrol:)

DEV-GENÇ'İN ÖRGÜTLENMESİ YAYGINLAŞIYOR

Çemişkezek

Çemişkezek'te faşistler, bölgede Alevi, Sünni, Türk, Kürt gibi suni çelişkilerden yararlanarak ilçede ve bazı köylerinde etkinlik sağlayabilmişlerdi. Bundan önceki yıllarda devrimciler örgütlü olmadıklarından sivil ve resmi faşist güçlerin açıktan işbirliği sayesinde halka her türlü baskı ve terör uygulanıp sindirilmek isteniyordu. Gereksiz bir şekilde halka işkence ediliyor, sorgusuz sualsiz tutulmıyordu.

Halka yapılan bu baskı ve terör anti-faşist halk muhalefeti artırdı. Devrimciler gelişen bu anti-faşist halk muhalefeti Türkiye halklarının Devrimci Yol'una kanallere etmek için Çemişkezek DEV-GENÇ'i kurdu. Halk güçlerinin yükselen muhalefeti önderlik edemeyen oportünistler hırçınlaşarak bizi tekkecilikle suçlamaya çalıştılar. (Türkiye'de gençliğin örgütlenmesinin geçmişteki durumunu örtbas ederek bizim tekkeci olduğumuzu kanıtlamaya çalıştılar). An-

cak devrimciler Türkiye gençliğini tekkelere ayıran bu insanların gerçek yüzünü halka anlattılar.

Çemişkezek DEV-GENÇ halktan aldığı güçle anti-faşist mücadelede gerçek yerini alacaktır. Ne oligarşinin baskı ve zulmü, nede onun sol içindeki uzantılarının karalamaları bizi emekçi halklarımızın Devrimci Yol'undan döndüremez.

TÜRK-KÜRT-ALEVİ-SÜNNİ TÜM EMEKÇİLER BİR OLSUN, FAŞİSTLER KAHROLSUN!

YAŞASIN EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELEMİZ!

DEVİRİM İÇİN TEK YOL DEVİRİMCI YOL!

Çemişkezek'ten bir grup DEV-GENÇ sempatizanı

Sallar

İşçimen sınıfların tüm engellemelerine rağmen uzun süren mücadelemiz sonucunda köyümüzün demokratik kitle örgütü olan "Devrimci İşçi Köylü Gençlik Derneği"ni açtık. Bundan böyle faşizme ve emperyalizme karşı mücadelemizde daha örgütlü ve daha kararlı olacağız.

Devrimci Harekete karşı yönelen spekülasyonların alabildiğine yoğunlaştığı bir dönemde açılan derneğimizin DEV-GENÇ'i desteklediğini bildirir, devrimci selamlarımızı sunarız.

KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

TEK YOL DEVİRİM!

DİKG-DER Yönetim Kurulu

Beşkuyu

Çukurova gençliğinin merkezi örgütü Çukurova Dev-Genç'in Beşkuyu Köyü şubesi açıldı.

Adana

Adana'da Sümer mahallesi devrimcileri, Sümer mahallesi emekçi halkının faşizme karşı mücadelesinin örgütlülüğünü gerçekleştirmek, faşist saldırıları göğüslemek amacıyla, 30 Eylül günü, Çukurova Dev-Genç'in şubesi Sümer Dev-Genç'i bir törenle açtılar.

Nusaybin

Nusaybin'de Devrimci Yol taraftarlarının uzun süren yoğun çalışmalarının sonunda Güneydoğu Dev-Genç kuruldu.

Güneydoğu Dev-Genç, Türkiye gençliğinin merkezi kitle örgütü DEV-GENÇ'i tanımaktadır.

Güneydoğu DEV-GENÇ Yönetim Kurulu - Nusaybin

Bursa

Bursa gençliğinin örgütü Bursa Genç-Der kuruldu. Bursa Genç-Der, DEV-GENÇ'i desteklediğini açıklamıştır.

Tirebolu

Tirebolu Devrimci İşçi Köylü Gençlik derneği (Tirebolu DİKG-DER) kuruldu. Tirebolu DİKG-DER Türkiye gençliğinin tek merkezi kitle örgütü DEV-GENÇ'i tanımaktadır.

G.hacıköy

Gümüşhacıköy Devrimci İşçi Köylü Gençlik Derneği (DİKG-DER) ve Perşembe Kültür ve Dayanışma Derneği DEV-GENÇ'e katılma karar almışlardır.

Kısa haberler

Yaşasın Ulus direnişimiz!

19.10.1978 Perşembe günü Ulus'ta anti-faşist mücadele yeni bir boyut kazandı. Silahlı faşist güçlerin emekçi halkımıza karşı yönelttikleri saldırıların bir parçası Ulus bölgesindeki devrimcilere de yöneldi. Ancak faşist güçler bundan önce olduğu gibi, burada da gerekli cevabı aldılar.

Başta "Ulus Endüstri Meslek Lisesi (1. Sanat)" öğrencileri olmak üzere halkımıza birlikte faşist saldırıların püskürttüler. Daha sonra okula giren devrimci öğrenciler, polislerin coplamasına ve baskısına rağmen direnerek bu olayı protesto etmek için öğleden sonra derslere girmeyle okulun tüm kitlesi ile birlikte Gençlik

Parkı önünde devrim andını içerek dağılmışlardır.

Bu ve buna benzer saldırılar bundan sonra da gereken cevabı alacaklar. Biz "ULUS'LU (1. SANATLI)" devrimciler olarak faşizme karşı mücadelemizi, Devrimci Yol'umuzda doğru bir siyasi önderlik altında yapacağız. Hiç bir şey bizi devrimci yolumuzdan döndüremez.

KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Ulus Endüstri Meslek Lisesi DEV-GENÇ taraftarları

Anamur'da anti-demokratik baskılar geri tepecektir!

CHP'nin hükümet olmasından sonra ilçemiz. Anamur'a atanan, tüm "emniyet görevlileri" ve başta Emniyet Amir Ahmet Göçen olmak üzere, halkın mücadelesine yönelik baskılar uygulamakta; devrimcilere işkence yapmaktadır. Bu durum bizzat CHP'liler tarafından CHP'li yöneticilere bildirilmesine rağmen baskılar durmadı.

Son olarak da sudan bir gerekçeyle derneğimiz Anamur Halkçı Gençlik Derneği kapatıldı.

Reformist maskeli halk düşmanlarının baskıları Anamur halkının yükselen mücadelesini durduramayacaktır.

Anamur'dan bir grup DEV-GENÇ'li

Şereflikoçhisar (Sarıyahşi)

Devrimci Hareketimizin ülke çapında gelişmesine bağlı olarak, ilçemizde de Devrimci Hareket açısından olumlu gelişmeler söz konusu olmuştur.

İlçemizin SARIYAHŞİ kasabasında bir yılı aşkın süredir devrimcilerin önderliğinde yükselen anti-faşist mücadele bugün devrimcilerin halk kitleleri ile kaynaşmasının ve faşistlerin halktan tecrit olmasının ispatı olmuştur.

Bir yıllık çalışmamız sonucu belirli bir örgütlülüğe ulaşan devrimci mücadelemiz SARIYAHŞİ HALK KÜLTÜR DERNEĞİ'nin açılışı ile somutlanmıştır. (Derneğin açılışı halktan büyük ilgi gördü. Faşistlerin yalan ve demagogilerine rağmen 500-600 kişilik kitlesel bir katılımı bir Halk Gecesi yapılmıştır).

Bu örgütlenme aynı zamanda, "İŞÇİ-KÖYLÜ-GENÇLİK, DEVİRİM İÇİN BİRLEŞTİK" şiarının somutlanması olmuştur.

Paris

Paris'te, 11 Ekim akşamı, DEV-GENÇ ve Anti-faşist Direniş Komitesi tarafından örgütlenen, Türkiye'deki faşist katliamları ve Fransa'daki MHP'li faşistlerin eylemlerini protesto amacıyla Türkiye'lilerin yoğun ol-

Derneğimizin açılışı oligarşinin ilçemizdeki resmi-sivil faşist güçlerinin, öteden beri varolan tepkilerini arttırmıştır. Kasabada sivil faşist güçlerin etkinliği kırılınca, resmi faşist güçler devreye girerek derneğin açılışının hemen ertesi gününde kapatma tehditleri savurdular.

Bütün bu baskı ve tehditler bizi yıldıramaz!

Devrimci Yol'umuzun ışığında Sarıyahşi'li devrimci gençlik olarak, DEV-GENÇ'i Türkiye gençliğinin tek merkezi kitlevi örgütü olarak tanıdığımızı bildiririz!

KAHROLSUN FAŞİZM!

YAŞASIN EMEKÇİ HALK GÜÇLERİNİN BİRLİKTELİĞİ!

Sarıyahşi Halk Kültür Derneği (S.HALK-DER)

duğu Bonne-Nouvelle semtinde bir korsan miting yapıldı. Korsan mitinge işçi ve öğrencilerin katılımıyla bulvar ateş yakılarak bir süre trafiğe kapatılmış Türkçe ve Fransızca olarak "Tek Yol Devrim", "Kahrolsun Faşizm" sloganları atılmış ve yine Türkçe ve Fransızca olarak basılan bir bildiri dağıtılmıştır. Korsan mitinge katılanlar polisin gelmesinden beş dakika önce düzenli bir şekilde dağılmışlardır.

Arapkir

Arapkir (Malatya) Halkevi

Muğla Turgut Reis Lisesi

Biz Turgut Reis Lisesi'nde okuyan bir grup Devrimci Yol sempatizanı kararlı arkadaşları. Aynı zamanda, okulun pansiyonunda kalıyoruz. Pansiyonda ve okulda çeşitli gruplar var. Herkes devrimci bizi diyor. Fakat hiçbir Devrimci Hareket yok. Biz ilk defa Devrimci Yol sempatizanı olarak faşist katillerce öldürülen Prof.B. Karafakioğlu için yurtta ve okulda forum düzenledik. Tüm Devrimci Yol taraftarları ağabeylerimize, abalarımıza, öğretmenlerimize, analarımıza, bacılarımıza ve kardeşlerimize devrimci selamlarımızı iletiyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM!

OLİGARŞİ DOKTUĞU KANDA BOĞULACAKTIR!

OLİGARŞİNİN EĞİTİM DÜZENİNE BOYUN EĞMEYECEĞİZ!

61. YILDÖNÜMÜNDE EKİM DEVRİMİNİ COŞKUyla SELAMLIYORUZ!

"Asya'da dünyayı saracak fırtınalara yeni bir kaynak açıldı", diyordu Lenin. Gerçekten de 61. yıldönümünü coşkuyla andığımız Ekim devrimi ile birlikte dünyayı fırtınalar sardı. Ezilen ve mazlum halklar emperyalistlere ve zalimlere karşı isyan bayrağını açtılar. Dünyanın dört bir yanında ezilen halklar zafere koşarken emperyalistler ve yerli uşakları ağır darbeler yedi. Çin'de, Vietnam'da, Angola'da ve daha onlarca ülkede emperyalizmin esaret zincirleri paramparça edildi.

Evet, Ekim devrimi sadece Rus proletaryasına kurtuluşu getirmekle kalmadı. O aynı zamanda dünya halklarının devrimci mücadelesine ışık tuttu. O aynı

zamanda yeni bir çağ açtı; proleter devrimleri ve ulusal kurtuluş savaşları çağı...

Ve mücadele ateşlerinden en kızgınının yandığı, kolların en güçlülerinin kızıl bayrakları dalgalandığı o ekim gününden bu yana kurtuluş kızıl bir karanfil gibi açıyor dünyamızda.

Selam büyük Ekim devrimine!

Selam olsun yüreklerini mermi eden yiğit dünya halklarına!

EMPERYALİZME
VE
OLİGARŞİYE
KARŞI

DEVİRİMCİ GENÇLİK

SAHİBİ VE SORUMLU MÜDÜRÜ
Faruk YÜKSEL

YAZIŞMA ADRESİ
PK 383, Kızılay - ANKARA

BASKI
EM-AŞ Veb Ofset Tesisleri - ANKARA